

4/18 - פ"ד

בס"ד

בפני ועדת הבחירות המרכזית.

המבקש : ד"ר מיכאל בן ארי. ת.ז. 058403338
האיחוד הלאומי.
קרבי שומרון טלפקס: 097941319

- נ ג 7 -

המשיבות : 1. רשימת אלתג'מוע אלזשני אלדמוקרטי - בל"ד.
2. רשימת רע"מ - תע"ל.

בקשה לועדת הבחירות שלא לאשר את רשימות המשיבים לפי סעיף 7 א לחוק יסוד הכנסת.

מוגשת בזאת בקשה ולפיה יתבקשו כבוד חברי הועדה להורות על פסילת מועמדותן של המשיבות מלהתמודד בבחירות הקרובות לכנסת. בשל קוצר הזמן נכתבת בקשה זו בקצירת האומר והמבקש יבקש להרחיב עליה בעל פה. אלה הנימוקים בקצרה:

פתח דבר.

1. סעיף 7 א לחוק יסוד הכנסת (להלן החוק) משכילנו כי: "רשימת מעומדים לא תשתתף בבחירות לכנסת ולא יהיה אדם בבחירות מועמד בבחירות לכנסת אם יש במטרותיה או במעשיה של הרשימה או במעשיו של האדם לפי העניין במפורש או במשתמע אחד מאלה, (1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית. (2) הסתה לגזענות (3) תמיכה במאבק מזויין של מדינת אויב או של ארגון טרור נגד מדינת ישראל".
2. תיקון מספר 39 לחוק מוסיף וקובע כי: "לעניין סעיף זה, יראו מועמד ששהה במדינת אויב עדין בשכע השנים שקדמו למועד הגשת רשימת המעומדים כמי שיש במעשיו משום תמיכה במאבק מזויין נגד מדינת ישראל כל עוד לא הוכיח אחרת". ?

הצדדים

3. המבקש הינו תושב קרני שומרון, דוקטור ללימודי ארץ ישראל, ומעומד מספר 4 ברשימת האיחוד הלאומי לכנסת.
4. המשיבה 1 היא רשימת אלתג'מוע אלוח'טני אלדמוקרטי – בל"ד. מעומד מספר 1 של הרשימה הוא ח"כ ג'מאל זחאלקה, ומעומד מספר 2 הוא ח"כ סעיד נפאע.
5. המשיבה 2 היא רשימת רע"מ תע"ל. מעומד מספר 1 של הרשימה הוא ח"כ אברהים סרסור, מעומד מספר 2 הוא ח"כ אחמד טיבי ומעומד 3 הוא ח"כ טלאב א סנע.

המסגרת הנורמטיבית.

6. סעיף 7א לחוק היסוד – וכמותו הוראות דומות בתוקותיהן של מדינות דמוקרטיות – נועד לפתור דילמה קשה שהמדינה הדמוקרטית נתונה בה, שהיא מעין פרדוקס דמוקרטי. דילמה זו נעוצה במתח הקיים, בתוככי הדמוקרטיה, בין שני שיקולים נוגדים. מחד גיסא, עומד השיקול כי הדמוקרטיה מבוססת על שוק חופשי של דעות, וכי כל מפלגה או רשימת מועמדים – גם זו המבקשת לשלול את הדמוקרטיה או לפגוע בה – זכאית להביע את דעתה ולהתמודד באופן שוויוני בבחירות הקובעות את פני החברה. על-פי שיקול זה, שלילת השתתפותן בבחירות של רשימות אנטי-דמוקרטיות אינה עולה בקנה אחד עם הדמוקרטיה עצמה. היא עומדת לכאורה בניגוד לרעיון הבסיסי של קיום "שוק פתוח" של דעות. זאת ועוד, שלילת ההשתתפות של רשימות אנטי-דמוקרטיות על-ידי רוב קיים מעוררת חשש של שימוש לרעה בכוח הרוב תוך דיכוי כוחו הפוליטי של המיעוט. היא גם יכולה להיראות כפירוק קסם, שאינו מטפל בשורש הבעיה אלא מונע את ביטוייה ובכך אף מקצין את פעולתן של הרשימות האנטי-דמוקרטיות. מאידך גיסא, עומד השיקול כי הדמוקרטיה זכאית להגן על עצמה מפני הקמים עליה. זכותה של הדמוקרטיה לשלול את ההשתתפות בהליך הדמוקרטי של רשימות השוללות את הדמוקרטיה עצמה. כדי להוכיח את חיותה אין הדמוקרטיה צריכה לאבד עצמה לדעת. זאת ועוד, מי שאינו מקבל את עקרונות היסוד של הדמוקרטיה ומבקש לשנותם, אינו יכול לבקש להשתתף בדמוקרטיה בשם אותם הכללים. (ראו א.ב. 11280/02 ועדת הבחירות לכנסת השש עשרה נ' ח"כ אחמד טיבי. להלן פרשת טיבי).

7. סעיף 7א לחוק היסוד: הכנסת מבוסס על התפיסה כי "דמוקרטיה רשאית להגן על עצמה מפני כוחות לא דמוקרטיים המבקשים לעשות שימוש בדרכים

דמוקרטיה לשם שלילת הדמוקרטיה. זהו הביטוי לרעיון הדמוקרטיה המתגוננת" (רע"א 7504/95 יאסין נ' רשם המפלגות (להלן – פרשת יאסין [8]), בעמ' 71; ראו גם א' בגדור "זכות המועמדות בבחירות לכנסת" [36]). סעיף 7א לחוק היסוד מבטא את המשוואה החוקתית שנקבעה אצלנו בין החירות שהדמוקרטיה מעניקה לכל ביטוי והפלורליזם בהשקפות ובדעות שעליו היא מבוססת לבין ההגנה על המשך קיומה כדמוקרטיה. הוא מבטא את אופייה של ישראל כדמוקרטיה מתגוננת (ראו: פרשת ירדור [1], בעמ' 390; פרשת יאסין [8], בעמ' 71). הוא שומר על אופייה של ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. פרשנותה של משוואה זו היא המונחת בפנינו. פרשנות זו חייבת לשמור על האיזון החוקתי העדין. יש לקיים את הזכות לבחור ולהיבחר – שהיא מאושיית המשטר הדמוקרטי – המונחת ביסוד קיומה של ישראל כמדינה דמוקרטית, בלא לפגוע בקיומה כמדינה יהודית, בשלילת הגזענות ובמניעת התמיכה במאבק מזוין נגד המדינה.

8. כדי לקיים איזון עדין זה בין חלקי המשוואה נקבעו על-ידי בית-משפט זה בכמה פסקי-דין מסקנות פרשניות אשר לאורך יש ליישם את הוראותיו של סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת. פסיקה זו חלה על כל אחת מהעילות למניעת ההשתתפות בבחירות. ביסוד פסיקה זו מונחת התפיסה כי "מניעת השתתפות של מפלגה בבחירות היא צעד קיצוני ביותר. הזכות לבחור ולהיבחר היא זכות חוקתית מהמדרגה העליונה ביותר... כמוכן, איך זו זכות מוחלטת, וככל זכות אחרת היא ניתנת להגבלה. עם זאת, ההגבלות המוטלות על זכות זו צריכות להיות מינימאליות, ועליהן להגן על אינטרסים חיוניים ביותר" (בג"ץ 5364/94 ולנר נ' יושב-ראש מפלגת העבודה הישראלית (להלן – פרשת ולנר [9]), בעמ' 800-801). על-כן יש ליישם את הוראותיו של סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת "חך אימוץ גישה, המביאה בחשבון את המשקל הרב המיוחס בהתאם לתפיסותינו לחירויות היסוד" (הנשיא שמגר בפרשת ניימן השנייה [3], בעמ' 187). בעניין זה ניתן להצביע על כמה אמות מידה פרשניות אשר נקבעו בפסיקה להפעלתו של סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת, והמשקפות מגמה מצמצמת זו: ראשית, הפנייה אל מטרותיה של רשימת מועמדים היא פנייה אל "מאפיינים דומיננטיים, הניצבים כמרכזיים בין השאיפות או הפעילויות של הרשימה" (שם, שם). "הסמכות שהוענקה בסעיף 7א איננה מיועדת לדברים שהם שוליים ואשר השלכתם על המכלול הרעיוני או הביצועי איננה משמעותית ורצינית. הכוונה לתופעות... שהן בגדר מאפיינים דומיננטיים, הניצבים כמרכזיים בין השאיפות או הפעילויות של הרשימה" (שם, שם). עניין לנו אפוא במטרות שהן יעד "שליט" (בלשונו של השופט מ' חשין בדיון בפני ועדת הבחירות לכנסת ה-16, פרוטוקול הדיונים של ועדת הבחירות מיום 31.12.2002, בעמ' 612); שנית, מטרותיה הדומיננטיות והמרכזיות של הרשימה – ובאותה מידה מעשיו של מועמד לבחירות במסגרת רשימת מועמדים – גלמדות הן מהצהרות מפורשות שיש בהן היגד ישיר הן ממסקנות מסתברות המשתמעות באופן חד-משמעי (פרשת ניימן השנייה [3], בעמ' 188); שלישית, לא די במטרות בעלות אופי תאורטי. יש להראות כי רשימת המועמדים "פועלת למען מימוש מטרותיה ולשם הפיכתן מרעיון

להגשמתו" (שם, בעמ' 196; ראו גם פרשת בן שלום [6], בעמ' 248). חייבת להיות "פעילות בשטח" אשר נועדה להוציא את מטרות הרשימה מהכוח אל הפועל. פעילות זו צריכה להיות חוזרת ונשנית. לא די בפעילות ספורדית. הפעילות צריכה לבוא לידי ביטוי חמור וקיצוני מבחינת עוצמתה (ראו פרשת יאסין [8], בעמ' 66). אכן, הדמוקרטיה אינה נוקטת פעולות כלפי מי שאינו נוקט בפעולות כלפיה. זוהי הדמוקרטיה המתגוננת, אשר אינה מונעת השתתפות בבחירות של רשימת מועמדים רק בשל מטרותיה של הרשימה, אלא מתגוננת כנגד מעשים המכוונים כלפיה. לבסוף, הראיות המבססות את המטרות והמעשים המביאים לידי מניעת השתתפותה של רשימת מועמדים או של מועמד בבחירות לכנסת, צריכות להיות "משכנעות, ברורות וחד-משמעיות" (פרשת גיימן השנייה [3], בעמ' 196; פרשת גיימן הראשונה [2], בעמ' 250).

העובדות.

9. בענייננו נדמה, שהדברים הם משכנעים ברורים וחד משמעיים. במה דברים אמורים? מצ"ב תיק מוצגים המהווה חלק בלתי נפרד מבקשה זו ובו הפרטים הבאים
- א. מצעה של תנועת בל"ד מתוך אתר האינטרנט של המפלגה שם בין היתר נכתב כי: "ברית לאומית דמוקרטית (בל"ד) היא מפלגה דמוקרטית שמייצגת את האזרחים הערביים בישראל, מפלגה לאומית ערבית פטריוטית פלסטינית" (כל ההדגשות שלי. מ.ב.א.) עוד נכתב במצע כי: "נגזר על בל"ד כמו על העם הפלסטיני שנשאר על אדמתו ובמולדתו אחרי הנכבה, לפעול בצל המדינה שאינה חפצה ביצירת האומה של האזרחים אלא שהיא מדינה האוחזת בחוקה בזהותה היהודית באופן שיש בו התנגשות בין השוויון המלא לבין האידיאולוגיה הרשמית שלה כלומר הציונות... מעומקה של התפיסה הייחודית של האזרחות המלאה והשוויון המלא, בזכויות הפרטיות והקולקטיביות של האזרחים הערבים, בל"ד פיתחה את חזון מדינת כל אזרחיה... שמהווה חלופה רעיונית ופוליטית לציונות שעדיין נחשבת לאידיאולוגיה הרשמית של מדינת ישראל...." עוד נכתב במצע יש לשנות את חוק ערי הפיתוח, יש להדוף את תוכנית יהוד הגליל והתיישבות בנגב, יש לבטל את ההכרה במוסדות הציוניים על ידי המדינה (הסוכנות היהודית, קק"ל) ויש לקיים אסטרטגיה פלסטינית וערבית כוללת כולל ערביי ישראל.
- ב. מאמרו של מספר 1 ברשימת בל"ד בו נכתב בין היתר כי: "בל"ד פיתחה את הרעיון והפרויקט של מדינת כל אזרחיה תוך תרגומו לתוכניות ולדרישות קונקרטיות המציבות חלופה דמוקרטית של יהודים וערבים החיים בצוותא ובשוויון מלא. האתגר הלאומי, התפתח לאתגר דמוקרטי כולל המהווה אלטרנטיבה רעיונית ופוליטית להגמוניה הציונית... החזון של מדינת כל אזרחיה, מאתגר את המבנה הפוליטי הקיים בישראל שבו הציונות היא

אידיאולוגית על, והמדינה מגדירה את עצמה ומתנהגת כמדינה יהודית וכמדינת כל היהודים בעולם."

- ג. דברי ח"כ זחאלקה במהלך הפגנה בסכנין ובהם הוא הביע הזדהות עם רוצחי החמאס, וקרא: "להעמיד לדין בינלאומי את ראש הממשלה אולמרט, שר הביטחון אהוד ברק, ושרת החוץ לבני על כך שביצעו פשעי מלחמה בעזה"
- ד. ציטוט מתוך דבריו של ח"כ זחאלקה לאחר שנפגע עם נשיא סוריה המוכרזת כמדינת אויב ובצאתו מהפגישה אמר כי: "את ביקורו בארץ אויב השווה לעבודה עיתונאית מחוץ לגבולות ישראל...."
- ה. הודעת היועץ המשפטי לממשלה כי הוא שוקל להגיש כתב אישום נגד מספר 2 בתנועת בל"ד לאחר יציאתו שלא כדין למדינת אויב ובגין מגע עם סוכן חוץ (כתבה מיום 14.12.08)
- ו. דיווח על כתב אישום שהוגש כנגד ח"כ סעיד נאפע בגין אותה נסיעה למדינת אויב.
- ז. ציטוט מדבריו של ח"כ זחאלקה במהלך נאום בכנסת בו הוא קרא לערבים: "כי אל מול הקובצנוזם הישראלי התומך במלחמה על הפלסטינים להתאחד כדי לעמוד אל מול המתקפה ומול פשעי המלחמה שמבצעת ישראל".
- ח. ציטוט מתוך דבריו של ח"כ אחד טיבי מספר 2 ברשימת רע"מ – תע"ל ובו הוא מודיע באשר לביקורו בלבנון ובמהלך חניית ביניים כי: "ביקרתי בלבנון ואסיף לבקר בה בעתיד"
- ט. ציטוט מתוך פנייתו של ח"כ אלדד מהאיחוד הלאומי ליועץ המשפטי לממשלה בו הוא כותב כי: "יש לומר כי מבחינת ישראל מי שמצפצף על החוק ומבקר במדינת אויב מונה עצמו על אויביה של ישראל".
- י. אישור של ח"כ טיבי לעובדה כי לחץ את ידיו של נשיא סוריה והסבריו כי: "אני הוזמנתי (לועידה בצרפת. מ.ב.א.) כאיש עצמאי, כיושב ראש רע"מ – תע"ל ואני גאה בזה. אני בהחלט לא מייצג את ישראל ולא מתיימר לכך".
- יא. דבריו של ח"כ אסנע – מספר 3 ברשימת רע"מ תע"ל – במהלך הפגנה בג'נין בה אמר כי: "אנחנו לא נישבר ולא נמות. הכובש הוא זה שישבר וימות". עוד אמר: "העם הזה לא ייכנע. הוא יבצח כפי שגבורת אנשי ג'נין הפכה לא'ניגראד, הסטודנטים כאן מרימים מול הכובש, רובה ביד אחת וספר ביד שניה".
- יב. דבריו של אסנע באשר למלחמה נגד החמאס בעזה, דברים שנשא במהלך האירוע בג'נין בו הוסיף ואמר: "זה נכון שאנו נושאים תעודות זהות ישראליות בכיסנו, אבל בליבנו אנו נושאים את התקווה והשאיפה הפלסטינית. האירוע הזה

ממחיש את הקשר והאחדות בין הפלסטינים . נמשך לפעול בכל הדרכים כדי להדגיש את זכותנו הפלסטינית החופשית והגאה."

יג. ציטוטים מתוך הפגנה בסכנין נגד מבצע צה"ל בעזה.

נימוקי הבקשה.

10. הגנה כי כן, מקריאת האמור לעיל, עולה תמונה קשה, ומדאיגה באשר לרשימות האמורות לעיל.
11. המבקש יטען כי מהחומר האמור הוכח מעבר לכל ספק כי המשיבות שוללות את קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית.
12. המבקש יטען כי מהחומר האמור לעיל, הוכח מעבר לכל ספק כי נציגי הרשימות תומכים במאבק מזוין של מדינת אויב או של ארגוני טרור נגד מדינת ישראל.
13. המבקש יטען כי הוכח שנציגי המשיבות מבקרים במדינות אויב ותומכים בצוררי ישראל.
14. המבקש יטען כי כל מדינה נורמלית הייתה מונעת אפשרות של רשימות התומכות ומזדהות עם אויביה, לפעול מתוך הכנסת. לא ייתכן כי חברי כנסת מתוך כנסת ישראל יסייעו לאויב במלחמה ושלא בשעת מלחמה, יסיתו נגד המדינה ומוסדותיה, יקראו למאבק מזוין בישראל, ויותר להם להתמודד לכנסת בשם הדמוקרטיה.....
15. זאת ועוד, נבצר מבינתו של המבקש להבין כיצד אנשים המנהלים מפגשים ושיחות עם צוררי ישראל, עם מי שמעוניין בהשמדת המדינה, ועושים זאת תוך שהם מצהירים כריש גלוי שאינם פועלים בשם האינטרס של ישראל רשאים להתמודד בבחירות לכנסת.
16. יתר על כן, קריאת הדברים החמורים והקשים מלמדים כי על פי האידאולוגיה של המשיבות, הם כלל לא מעוניינים לראות במדינת ישראל מדינה יהודית ולמעשה הם שוללים את קיומה של מדינה זו. רק בשל כך יש לפסול אותם מלהתמודד לכנסת.
17. ואם לא די בכל אלה, הרי שכאשר אותם חברי כנסת מצהירים כי ימשיכו בהתנהגותם הנלוזה, העבריינית, הפלילית, הם מוסיפים חטא על פשע !
18. סוף דבר : סעיף 7 א, לחוק היסוד, אינו בבחינת סעיף מהמילון אלא חוק שאמורים והייבים לקיים ! אם כבוד חברי הועדה לא יורו על פסילה מיידית של רשימות אלה מריצה לכנסת הרי שיש בכך כדי להפוך את סעיף 7 א לחוק בבחינת אות מתה, ויהיה בכך כדי לפגוע במדינת ישראל, בחיילי צבא הגנה לישראל ובדמוקרטיה הישראלית.

19. אכן יש להתיר חופש ביטוי, יש להתיר קיומן של דעות
המקוממות ואפילו מרגיזות ומגעילות ואולם חופש הביטוי איננה
מילת קסם הפותחת כל שער! מי שפועל נגד המדינה, מי שנלחם
נגד צבא הגנה לישראל, מי שמלבה את האש והיצרים ומי
ששולל את קיומה של ישראל כמדינה יהודית אין מקומו בבית
המחוקקים של אותה מדינה יהודית.

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל יתבקשו כבוד חברי הועדה להורות על פטילת
המשיבים מהתמודדות בבחירות לכנסת.

מיכאל בן ארי,

19/1/09

AM 12:00:00 1/6/2007

המצע של בל"ד

מבוא

ברית לאומית דמוקרטית (בל"ד) היא מפלגה דמוקרטית שמייצגת את האזרחים הערבים בישראל, מפלגה לאומית ערבית פטריוטית פלסטינית. היא דמוקראטית ברעיונה, בהתנהלותה ובמטרותיה הפוליטיות והחברתיות, מחויבת לעקרונות הצדק החברתי וזכויות האדם והעמים, ופועלת בתנאי הילדים הפלסטינים בתוך ישראל, ובתנאי החברה הישראלית והאזרחות הישראלית באופן כללי, במטרה לחבר בין הזהות הלאומית ועקרונות הדמוקרטיה וצרכי בניית חברה חופשית מודרנית ומפותחת, ושואפת להשגת פתרון צודק לשאלה הפלסטינית שכולל את הזכויות ההיסטוריות של העם הפלסטיני.

בל"ד יצאה מנסיגים של פעילי התנועה הפטריוטית בקרב הציבור הערבי בארץ, על כל מרכיביה וזרמיה, כשהיא מתבססת על המורשת האנושית המתקדמת ומורשת התנועה הפטריוטית הפלסטינית, ושורכת ניתוח ביקורתי של רעיון ונסיגים של תנועות אלו, ולומדת מהלקחים הנגזרים מהעלחותיה וקשלוניותה בעיצוב ופיתוח תפיסתה הפוליטית.

נזר על בל"ד, כמו על העם הפלסטיני שנשאר על אדמתו ובמולדתו אחרי הנכרה, לפעול בצל מדינה שאינה חפצה ביצירת אומה של אזרחים, אלא שהיא מדינה האסוחת בחוזקה בזהותה היהודית, באופן שיש בו התנגשות בין השוויון המלא לבין האידיאולוגיה הרשמית שלה, כלומר הצינוט. היא מדינה שפועלת בצורה ממושכת להקדשת הפרבלגיות של הרוב היהודי, ומשוכנעת כי משטר זה משקף בהכרח את הצדק על כל השתקפויותיו, וכל דרישה של בני המיעוט הפלסטיני לשינוי המשטר נתקלת בהתנגדות של הממסד השלט, ואף בתיאורית "הקונספירציה" נגד המדינה היהודית.

המשטר הקיים במדינה פועל, בצורה ממושכת, לעיצוב הזכרון ההיסטורי המשותף של האזרחים היהודים, ומעצים ומזכיר דוחק לשוליים, כדצונו. בנוסף, המשטר הקיים פועל להשקחת התודעה המשותפת והזכרון ההיסטורי של בני המיעוט הפלסטיני, במטרה לשלול את המשותף ולבנות זהויות מסוכסכות תוך כדי העברתן תהליך של ליגיטימציה ופוליטיזציה, בכדי שיתפסו את מקומה של הזהות הלאומית המלכדת.

בל"ד מדגישה את הצורך בשמירת הזהות הלאומית של החברה הערבית בתוך ישראל, ואת הצורך בארגונה של חברה זו במסגרות פטריוטיות ודמוקרטיות. היא מתנגדת לכל צורות הפנאטיות, הדתיות והחמולתיות, ופועלת בכדי לבסס תרבות פטריוטית ודמוקרטית מודרנית ונאורה. היא מעלה את שאלת שוויון האישה לגבר בכל תחומי הפעילות החברתית והפוליטית, ומדגישה את הצורך בהבטחת השתתפותה הפעילה של האישה במרחב הציבורי.

הרעיון הפוליטי של בל"ד התפתח מתוך ההגנה על הזכויות הלאומיות והאזרחיות של האזרחים הערבים. היא העלתה זכויות אלו על ידי התייבוס הישיר בין התודעה הלאומית של מיעוט מדוכא ומודחק לשוליים, דבר שמשמעותו המאבק נגד תפיסת ההגמוניה ושתלטנות, לבין עקרונות אוניברסליים כלליים כמו תחירות ושוויון והצדק וכבוד האדם. אמנם זכויותיו ודרישותיו של המיעוט הערבי הפלסטיני הן בעלות ייחוד מבחינת התוכן, אבל הן מתבססות על הערכים האוניברסליים הכלליים מבחינת העיקרון.

מעומקה של התפיסה הייחודית של האזרחות המלאה והשוויון המלא בזכויות הפטריות והקולקטיביות של האזרחים הערבים, בל"ד פיתחה את חזון ופריקט "מדינת כל אזרחיה", תוך כדי פעילות מתמדת להירגום אל שפת התוכניות והדרישות הספציפיות שמעלות, בכללותן, אופק דמוקרטי כולל, הן לאזרחים הערבים והן ליהודים. כך התפתח האתגר הלאומי הייחודי לידי אתגר דמוקרטי כללי וכולל שמהווה חלופה רעיונית ופוליטית לצינוט, שעדיין נחשבת לאידיאולוגיה הרשמית וההגמונית בישראל.

صفحة البداية
أدبيات الحزب
أخبار الحزب والكتلة
أخبار عامة
اتحاد الشباب
الاتحاد النسائي
التجمع الوطني
رأي وفكر
أدب وفن
فلسطين
التجارات برلمانية
المؤتمرات الخمسين
أغاني وطنية
الاتصال بنا
مدينا
عبرית
English

كلمة: نضالنا المعاني
 وإشغالية التعريف (ج 1)
 *... بقلم: محمد محمود
 البشتاوي*

الهيئة القومية
 هي "اللجنة" الصنع الله
 إبراهيم... / بقلم: محمد
 محمود البشتاوي

التجمع الوطني الديمقراطي
 مؤتمر التجمع الخامس

أرشيف الموقع السابق

Navigation menu with search and category buttons

בל"ד קוראת למימוש ההחלטות הבינלאומיות באשר לשאלה הפלסטינית, בכדי להקן את העול ההיסטורי שנעשה לעם הערבי הפלסטיני, ופועלת לגיוס כל הכוחות האפשריים בקרב האזרחים הערבים הפלסטינים ואת הכוחות הדמוקרטיים מול מדינות התקפות הישראלית היומיומית כלפי עמנו הפלסטיני החי תחת הכיבוש.

בל"ד מבססת את הנהלה הפנימי שלה על עקרון הדמוקרטיה ותופש הביטוי במסגרת המחויבות לאחדות המפלגה ופעילותה ומוסדותיה וסניפיה. המפלגה מתבססת בפעילותה על מצעה הפוליטי ונהליה הפנימיים והחלטות ועידותיה ומוסדות הנהגתה.

בל"ד פועלת למען פיתוח שיתוף הפעולה הערבי יהודי על בסיס של שיוויון וצדק חברתי וזכות התגדרה העצמית שהיא מאמינה בה, והיא פועלת להקמת מוסדות דו-לאומיים במטרה לארגן ולפתח שיתוף פעולה זה.

בל"ד פונה לבני עמנו, על כל מרכיביו החברתיים, גברים נשים, להצטרף לשורתנו, בכדי לתרום לבנייתה ופיתוחה והשגת מטרתיה.

הפלסטינים בישראל

הפלסטינים בתוך ישראל הם הילידים שהפכו למיעוט במולדתם, הם חלק מהעם הערבי הפלסטיני ומהאומה הערבית מבחינת שייכותם הפטריוטית והלאומית והתרבותית.

זה תקופה ארוכה נמנעת ישראל מלהכיר בזהותם הלאומית הערבית פלסטינית של האזרחים הערבים. היא התייחסה אליהם כעדות דתיות ומיעוטים מצד אחד, וכנתינים מצד שני, ולא כאזרחים שווי זכויות. הכוונה היא שישראל לא התכחשה לזהותם הפטריוטית של הערבים בישראל בכדי להכיר בהם כאזרחים שווים משתלבים, אלא התכחשה לשני הדברים יחד.

בשנים האחרונות, לאור התנהגות המדינה כלפי האזרחים הערבים וההצעות לגרשם ממולדתם שמועלות בגרסאות שונות (למשל: חילופי שטחים עם הרשות הפלסטינית), הזלזול וההתעלמות מרציחתם והריגתם של ערבים, והמדיניות החותרת להבטחת רוב יהודי מוחלט על חשבון זכויות האזרחים הערבים נראה בבירור כי מדינת ישראל הצהירה רשמית כי אינה רואה בהם אזרחים שווי זכויות עם האזרח היהודי במקרה הטוב, ובמקרה הרע רואה בהם אויבים.

בשנים האחרונות המוסף למדיניות הממשלה מימד נוסף שמשקף את התמורות שחלו בתרבות הפוליטית השלטת בקרב הרוב היהודי, וגם את התעצבותה של אידאולוגיה כמעט הגמונית במדינה וקונסנזוס בקרב האליטות הפוליטיות ומקבלי ההחלטות בכל הקשור להתנהגות כלפי האזרחים הערבים בתוך ישראל מצד אחד, ופתרון השאלה הפלסטינית מצד שני.

באשר להתנהגות המדינה והרוב היהודי כלפי המיעוט הפלסטיני:

- קיימת גישה ברורה של עיצוב מחדש של ההתנהגות כלפי האזרחים הערבים, וקביעת כללי משחק חדשים לגבולות המשחק הדמוקרטי, והמונח והאסור בביטוי הפוליטי.
- קביעת תקרה לאופין ומהותן של דרישות הערבים על ידי שימוש בכלים משפטיים.

בין הכלים הנהוגים על ידי המדינה אנו מוצאים:

- ניסוח המדיניות כלפי הערבים על ידי הגופים הבטחוניים ובראשם "המועצה לביטחון לאומי" ושרתי הבטחון.
- ההיאמה מחדש של מה שנקרא "ועדת השרים לענייני המיעוט הערבי" בראשות ראש הממשלה.
- חזרה לא מוצהרת לישום כללי "המשטר הצבאי", באופן זה או אחר, כלפי המיעוט הפלסטיני כפי שהיה נהוג בשנים הראשונות של קום המדינה.
- הפילת הדמוגרפיה למניע המוצהר של המדיניות כלפי הערבים בהיותם נתונים ובעיה דמוגרפית ולא אזרחים בעלי זכויות מלאות.
- אס מוצאים תרגום של מדיניות זו בשטח, במספר גדול של שינויים בחוק, בהם חוק יסוד הכנסת 7(א), "חוק האזרחות והכניסה לישראל", ואיסור איחוד משפחות פלסטיניות, הבטחת שלילת זכות השיבה, איסור הכניסה למה שנקרא "מדינת אויב", חוק גירוש הפולשים לאדמות המדינה, יהודי

הגליל והנגב.

מכאן קובע המצע:

1- בל"ד דורשת להכיר בערבים בישראל כמיעוט לאומי, כעם בעל זכויות לאומיות קולקטיביות ושיוויון מלא כפי שקובע התקף הבינלאומי והחלטות והכרזות האו"ם הרלוונטיות, ובפרט ההכרזה בדבר זכויות המיעוטים שניתנה ב- 1992. בל"ד פועלת למען חקיקת חוק יסוד כדי להבטיח את יישום הזכויות הקולקטיביות של המיעוט הפלסטיני בישראל, לפי העקרונות הבאים:

- הזכויות וחריזת היסוד של בני המיעוט הערבי מתבססות על ההכרה בערך האדם וקדושת חייו וכבודו וחיותו בן חורין; יש לכבדן על פי הערכים והעקרונות האנושיים האוניברסאליים, תוך הדגשה כי האזרחים הערבים הם ילידים במולדתם.
- האזרחים הערבים זכאים לשוויון אזרחי מלא לרבות שוויון הזדמנויות, ואיסור כל אפליה נגד כל אדם בהיותו ערבי.
- אי החשבת כל חקיקה או תוכנית ממשלתית או פרטית שמקדמת את מצבם של בני המיעוט הערבי כתוצאה מקיפוח בעבר או בהווה, לאפליה לטובתם נגד אחרים.
- האזרחים הערבים זכאים לייצוג הולם בכל המוסדות הממלכתיים והציבוריים.
- הלאום הערבי זכאי לטיפוח ופיתוח תרבותו באופן חופשי ללא התערבות מצד מוסדות המדינה.
- המיעוט הערבי זכאי להקמת מוסדות ייצוגיים וציבוריים משלו כמו כל עם. על המדינה להכיר במוסדות הייצוגיים של האזרחים הערבים.
- השפה הערבית היא השפה הלאומית של האזרחים הערבים, יש לחזק את מעמדה כשפה רשמית ולפרסם את כל המודעות הרשמיות והציבוריות גם בשפה הערבית.
- המיעוט הערבי זכאי להשתתף באופן פעיל בתהליכי קבלת ההחלטות הנגעים לו, המדינה לא תקבל החלטות בעלות משמעות מרחיקת לכת באשר לחיי האזרחים הערבים לאי חשתתפותם הפעילה של הערבים כלאום ושל נציגיהם. המיעוט הערבי זכאי לדחות כל החלטה שתניתן ללא השתתפותם הפעילה, או נגד האנטרסים והזכויות הלגיטימיים שלו.
- מדינת ישראל תכיר בקשר המיוחד בין האזרחים הערבים עם העם הפלסטיני ובהיותם חלק בלתי נפרד ממנו, וגם בזכותם לעמוד בקשר עמו ועם שאר העמים הערבים. המדינה אינה זכאית לקבוע למיעוט הערבי מי היא מדינת אויב ומי היא מדינה ידידותית על פי שיקוליה שלה.

על כן, בל"ד דורשת לחוקק חוקים ולעשות מהלכים ולקבוע מדיניות שתבטיח את מימוש הזכויות הלאומיות של המיעוט הערבי פלסטיני בתוך ישראל.

2- הבטחת זכותם של הערבים הפלסטינים אזרחי ישראל לניהול ענייניהם התרבותיים והחינוכיים בעצמם, כחלק מזכויותיהם הלאומיות כעם יליד במולדתו. על בסיס זכות זו בל"ד הפעיל למען:

- חקיקת חוק בעניין הניהול העצמי התרבותי, שכולל ענייני החינוך והתרבות והתקשורת.
- הקמת אוניברסיטה ערבית. הקמתה כאוניברסיטה ציבורית אם הממשלה תסרב להקמתה תוך כדי עמדה נחושה שתמומן על ידי המועצה להשכלה גבוהה.
- סיפוק שידורי טלוויזיוני ורדיופוני שאינם בערבית בלבד, אלא בהנהלה ערבית, תוך גישה שמתישבת עם האנטרסים והייחוד של המיעוט הערבי בארץ.
- פיתוח החיים התרבותיים במסגרת הניהול העצמי, על ידי הקמת תיאטרונים, מרכזי תרבות מתאימים, מרכזי נוער ועוד.
- סיום הפטרונות הממשלתיות הציובית על החינוך הערבי, ושינוי תוכניות הלימוד בכדי שביעו את ייחודו של המיעוט הערבי הלאומי והתרבותי.
- עודד היוזמות שמטרתן פיתוח והפצת התרבות הערבית ועיצוב הזהות הלאומית וסיפוק הסיוע הרשמי לפעילות התרבותיות תוך כדי שמירה על עצמאותן.
- יישום השוויון המלא בתחום החינוך ובתי הספר והמכללות ופיתוח וחיזוק מערכת החינוך מברחנת רמת צוותי הלימוד, המכשור, המעבדות, הספריות ועוד.
- פיתוח וחיזוק תוכניות הלימוד כך שתותאמה לצרכי שוקי העבודה מבוחינת ההון האנושי.
- סיפוק הזדמנויות שוות לתלמיד הערבי כדי שיצטרף לאוניברסיטאות ומוסדות ההשכלה הגבוהה.
- על פי היגיון זה בל"ד מתנגדת לתוכנית דוברת לרפורמה במערכת החינוך בארץ.

3- בל"ד פועלת למען ארגון ומודרניזציה של החברה הערבית ושואפת לעיצובה כעם מאוחד וסולידיארי, וזה על ידי בניית המפלגה הפוליטית, ותמיכה ועידוד של בניית המוסדות והמסגרות הפטרוניים בכל הרמות, הארצית והמקומית והמקצועית והסקטוראלית, ועל ידי המרצת הפעילות שמטרתה השגת הזכויות וההתפתחות ועיצוב הזהות ובניית הסובייקט הקולקטיבי והאידיבדואלי, ועל ידי עידוד השתתפות האישה במרחב הציבורי ותרומתה לבנין החברתי. המפלגה קוראת לבנות את מוסדות ההנהגה על בסיס דמוקרטי, מודרני ופטריוטי. בל"ד תומכת בהקמת מוסדות וולונטאריים במכלול תחומי החיים החברתיים, הכלכליים, הדתיים, המקצועיים, והבריאותיים, כתוצאה של חשיבות הדבר מבחינת פיתוח החברה ויצירת מסגרות חדשות ומודרניות לארגונה. המוסדות הוולונטאריים מהווים אהת מצורות ההגנה על המיעוט הפלסטיני לצד המוסדות המפלגתיים הערביים, כיוון שיש להם חשיבות בפיתוח ההון החברתי הערבי, מבלי שהם יהיו, בהכרח, מוסדות מתחרים עם המפלגות, כי ההנחה היא שהם ישלימו את עבודת המפלגות הערביות ויתרמו לפיתוח העבודה הקולקטיבית, מבלי שהדבר יסתור את חלקם של האזרחים הערבים בתקציבים בשוויון מלא עם שאר האזרחים.

בהקשר של מאבקה למען מיסוד החברה הערבית והשמירה על זהותה הלאומית ופיתוחה, בל"ד עומדת על:

- הצורך בשקיפות ובמנהל התקין בכל המוסדות ובכל הרמות, ובפרט במוסדות הוולונטאריים והרשויות המקומיות.
- התנגדות לכפיית השרות הצבאי על הערבים הדרוזים, ולתופעת ההתנדבות לשרות הצבאי.
- התנגדות לזכיית כפיית השרות האזרחי על האזרחים הערבים ודחיית המלצות "ועדת עברי".
- מאבק נגד הפנאטיזם העדתית והחמולותית והדגשת הגורם המאוחד הלאומי והזהות הפטריוטית.
- מחויבות לשאלת אסירי ה-48.
- ההתנגדות לכל צורות האלימות ודחייתן.

אי אפשר להתעלם מהתרחבות תופעת האלימות הבין אישית המכוונת כלפי פנים בחברה הערבית. תופעה זו הפכה למציקה ומדאיגה, וזה בנוסף לדחיה ותיעוב. מלבד המצב של המאבק המאורגן להגנת החירות או ההגנה העצמית או הגנת המולדת, האלימות הפיזית הבהמית היא ניטרול של המוסר והשכל ונטרול של החברה לקשר ומהמאפיינים שמוחזים את האדם בהם הוא גאה.

חשיבות ההתנגדות למגיפה זו והדיפתה מקבלות משנה תוקף כשהחברה הערבית הופכת לחברה של גטאות עוני אליים במדינה שאינה רואה במאבק בפשיעה ובאלימות הבין אישית אחת ממשיומותיה, וההיסטוריה שלה עם תברה זו, בכלל, אינה מקנה לה לגיטימציה לעשות זאת. לכן, במבט היסטורי, אין מפלט לחברה זו זולת עצמה. על הנהגתה והאלימות והמוסדות שלה לחפש דרכים שיחזקו את מוסדותיה וישכנעו את החברה להתלכד סביב אמנה שיקבלו דרכה את ההכרח של הקמת מוסדות פטריוטים בעלי סמכות יראת כבוד ואף יכולת ביצוע, כשהעניין קשור לאלימות הבין אישית.

בל"ד אינה רואה כי מחובתה, או מחובתה של הפוליטיקה הערבית הפנימית, להתחנף לציבור. בנוסף, חובתן של ההנהגות המקומיות לתת בתחרות דוגמה שונה לחברה באשר להכרעת השאלות על ידי הדיאלוג ובהסתמכות באופן דמוקרטי על דעת הרוב. מכאן, גם, סבעת חשיבות השייכות הפטריוטית ומוסריותה.

השייכות הפטריוטית והלאומית מפצה כסמכות מוסרית על הקטיגוריות המקומיות והרחסות, ומקשרת את בני העם האחד זה עם זה, מעבר לקהילות המקומיות וגבולות הכפר והיישוב, אל עיר מדומינת שהיא הקשר הלאומי ומוסדותיו. זה מקנה לפרט משמעות שחוצה את ההוכחה העצמית בתוך רחובות עמוסים של כפר. אך הדבר מצריך, מצד אחד, מוסדות פטריוטים ציבוריים בעלי שורשים בסיסיים, שנבנים תוך אנטראקציה בין הבסיס לבין הפסגה שמתחברים ע"י זהות פטריוטית אחת ופרגורמה פטריוטית של מאבק וצמיחה. מצד שני, פתרון הבעיות הכלכליות מהן סובלת החברה שלנו.

המצב הכלכלי של האזרחים הערבים

בשנות התשעים חלו תמורות רדיקליות במבנה הכלכלי הישראלי כמו גם ברעיון והאדיאולוגיה הכלכליים, ומשם במדיניות הכלכלית של המדינה. באותה תקופה

הגיע לסופו גל ההגירה הקולקטיבית מברית המועצות, והסתיימה גם קליטתם של מהגרים אלה. תהליך זה הביא לכניסתם של מאות אלפי עובדים לשוק העבודה, דבר שאגרם בין השאר לעיצוב מחדש של כלכלת המדינה. החרם הערבי הרשמי התמוטט, דבר שאיפשר להון הזר להשקיע בישראל באופן חופשי וגלוי, במימדים ללא תקדים, במיוחד בתחומי הכלכלה המודרנית והטכנולוגיה המפותחת.

באותן שנים השתלבה הכלכלה הישראלית בכלכלה העולמית, והיו לדבר השלכות ברמות שונות: ביטול המחסומים והמכשולים הכלכליים, ביטול ההגבלות והשלכות מדיניות הפתיחות הכלכלית, וזנחילתו של תהליך אימוץ כלכלת השוק החופשי, ואימוץ כללי המשחק הנכפים על ידי תהליך הגלובליזציה. החלק של התעשיות המפותחות הגדיל את היצוא הישראלי כמו גם את ההשקעות הזרות, מול ההצטמצמות של התעשיות המסורתיות.

במקביל, באותן שנים התחילו להיראות הסימנים של ייבוא העובדים הזרים בכדי שיחליפו את העובדים הפלסטינים, בצעד שביטא את הענישה הקולקטיבית שהטילה ישראל על הפלסטינים בשטחים הכבושים. העובדים הזרים התחילו להחליף את העובדים המקומיים בהדרגות, בתעשייה ובתחומי העבודה המסורתיים, בעבודות הידניות ובעבודות "הצוהרן הכחול" והעבודות הפיזיות, דבר שהביא לצמצום היציאות והעסקה בתחומים אלה.

הקשיים הכלכליים והתעסוקתיים, בישראל בכלל ובקרב הערבים בפרט, אינם תופעה כלכלית גרידא, כי הם משקפים את התנהגות המדינה כלפי הערבים, ואופן חלוקת מרכז הכוח והמשקלות במדינה, והתנאים שנקבעו עם הקמת המדינה בכדי לשמר את נחיתות הערבים.

בצל כל התמורות האלו ואחרי צמצום קצבאות הילדים והגסיין לפגוע בהישגים סוציאליים כמו דמי האבטלה וצמצום והעלאת השתתפות החולים בהוצאות הטיפול והתרופות, ובנוסף לתוצאות המדיניות הכלכלית שפוגעת בשכבות העניות, התברר "פתאום" לרבים מבין האזרחים הערבים כי הם עניים.

היה מן האפשר שהצפייה והמעקב אחרי תמורות אלו, יהיו תזכורת לאזרחים הערבים ולכוחות הפוליטיים שייצגו אותם כי הם אינם חושבים בריבונות על המבנה הכלכלי שלהם. הרי הם היו מקסימום, ובמצבים הטובים ביותר, משולבים במאבקים המקצועיים הישראליים. איננו מתנגדים לכך אבל השתלבות זו היא ככל הנראה לא מספיקה אלא שהיא מסיטה את תשומת הלב אם תסתכם ההתעניינות בהרחק מהייחול הערבי. מכאן, אף אחד לא שם לב לדבר החשוב ביותר בהתפתחות זו; למשל: הכלכלה הישראלית פנתה כשבאמתחתה ניווק בטחוני אל הזול ביותר, כלומר ייבוא כח עבודה, לפני שחל שינוי בסוג ההתמחויות בכח העבודה הערבי, ולפני שהשתנה כפי שהשתנה כח העבודה היהודי בהדרגה עם השינוי במבנה הכלכלי. התוצאה הייתה אבטלה ערבית במימדים חסרי תקדים שהחברה לא הילכה בעבר. הדבר הוסווה לתקופה מסוימת בשל התרחבות המעמד הבינוני והעלייה בצמיחה בעקבות תקופת אוסלו והשווין בקצבאות הילדים עד לקיצוץ האחרון בתקופת נתניהו. אחד הגורמים שחביאו להעמקת האבטלה בזמנו היה העברת חלק מהתעשיות שהעסיקו נשים ערביות, כמו הטכסטיל, לחו"ל בחיפוש אחרי כח עבודה זול ושוקים רחבים יותר.

מזה הנפבה, הכפר הערבי איבד את כלכלתו החקלאית מבלי שיפתח כלכלה אחרת. והוא, בנוסף לכך, לא איבד אותה לטובת עיר ערבית פתוחה להגירה כפרית אליה. הכפר הערבי לא היה עד להגירה אמיתית אל העיר בעקבות חורבן החקלאות כתוצאה של ההפקעות ושינוי מבנה הכלכלה והתחרות עם החקלאות היהודית ועוד. אלא שהכפר נשאר במקומו ללא חקלאות וללא כלכלה כשהוא גדל ומתנפח והופך לעיירה, ואז לעיר על פי הקרטיון של משרד הפנים הישראלי, שמשכנת פועלים ופקידים בכלכלת העיר היהודית. אך הכלכלה המקומית היחידה לא הייתה אלא מקצועות חופשיים ושירותים שניתנים לאותם עובדים יוצרים בכלכלה היהודית, או סקטורים כמו קבלנות בניין ומסחר סיטונאי בשולי הכלכלה הישראלית, או שירותים שניתנים במקום המגורים ובפרט הרשויות המקומיות שהפכו לאחד המעסיקים הגדולים ביותר בכפרים הערבים, דבר שמהווה בפני עצמו עינת מובנה בכלכלה ובפוליטיקה גם יחד. תנאים אלה שכוללים את תלות החברה הערבית בהכנסה שמקורה במדינה (הסיוע המתמקט ושירותים הציבוריים המקומיים) או הכלכלה היהודית, אינם מבטלים כלכלה ערבית חדשה, וגם אין ביכולתן לעשות זאת, כך שכלכלה זו תישאר חלק שולי בכלכלה היהודית ותלויה בה במידה רבה.

הנסיין לבסס כלכלה עצמאית מהכלכלה הישראלית לא יועיל. הרי עצם החשיבה על כך מהווה עצמאות מהמציאות וההיגיון, בנוסף לשוק, המטבע, המחירים, הבנקים ועוד. האזרחות הכלכלית קיימת, אך מדרגה שלישית או רביעית, והיא קיימת אף אם יהיה ויתור על האזרחות המדינית שגם היא לא שווה. לכן, המאבק לשיפור מצב הכפר הערבי ותיקון כלכלתו, ולו במעט, יתרחש במסגרת הקיימת, ובתוך המבנה

הכלכלי הקיים, ועל ידי האתגור שלה באותו זמן, דרך דרישת הזכויות ובניית קורות של כלכלה ערבית עצמית, ולו באופן יחסי.

אם תהיה השלמה כי ההתפתחות תחול במסגרת הישראלית הקיימת בלבד ללא התערבות ותכנון ערביים, התוצאות יהיו חמורות, והן היו כך ער הרגע הזה. אמנם רמת החיים עשויה לעלות ולרדת מעת לעת בהשפעת אחוזי הצמיחה והמיתון ועוד, אך התהליך העיקרי חקקבי והנחוש ישאר דחיקת הכלכלה הערבית בפנים, בשולי המרכז, וכתופעה נלווית בלבד להתפתחות ולמשברים במרכז הכלכלה הישראלית יהודית.

לכן, על אף היותם של הערבים בישראל חלק מהכלכלה הישראלית המגמה אינה יכולה להסתכם בשרירותיות והשארת הכלכלה להתפתח בצורה ספונטאנית לפי צרכי השוק. כי ההתפתחות הספונטאנית היא התפתחות כפופה ומושפעת שמתעצבת לפי צרכי המרכז היהודי וכללי וחוקי, ולא לפי צרכי החברה הערבית. בסופו של דבר השוק הוא יהודי.

מכאן, יש צורך בהקמת גוף תכנוני ערבי שיפעל בהתאם לסוג הדרישות מהמדינה, וסוג היחזמות הדרושות מחברה. האם עלינו להסתפק בהגנה על הסיוע והבטחות או לפתח תשתיות כלכלית פיזית ואנושית ודרישות להשקעה, ולהכין את החברה שלנו לדרישות כאלה? חובתנו של גוף תכנוני כזה להתכונן לתוכנית המתאר ומה שהיא צריכה להכיל, וסוג התעשייה או הפרוייקטים שביכולתו של כפר ערבי, או קבוצת כפרים, לקלוט. אף אם הדבר יצריך עידוד של מספר כפרים ועיריות להתקבץ בתוך התאגדות תכנונית, ובאזור תעשייה מאוחד למשל, ולבחון סוג ההתמחויות בקרב בוגריה, מרתקה מהמרכז, מימדי המס באזורה, ומחירי הקרקע. אפשר גם לבדוק את סוג התעשיות והתקלאות שאפשר לייצר, סוג המתמחויות שיש לעודד את הצעירים ללמוד, ועוד, בכדי לתכנן כלכלה כלשהי, ויסודות כלכליים החורגים ממה שהמרכז כופה בלבד.

כדי שהמטרה תהיה ברורה, הרחק מכל אי הבנה, איננו מדברים על עמותות ותכנון מקצועיות עם הנהלה ממונה וסיוע מחו"ל. מדובר על אמת מצורות הרשות המבצעת התכנונית במסגרת סוג של אוטונומיה לאזרחים הערבים, לא פחות. במצב הזה פחות מכך לא יעיל. ובנודאי, העניין מצריך קיומן של מוסדות תכנון מוסמכים, מוסדות נבחרים בעלי לגיטימציה, שקובעים את המדיניות שיש לתכנן לפיה ומממנים אותה.

גוף מעין זה חייב לפעול במטרה:

1. להעלאת אחוז ההשתתפות בשוקי העבודה בקרב המיעוט הערבי ובפרט הנשים הערביות.
2. לפעול להורדת אחוזי האבטלה בכפרים ובערים הערביות.
3. לפעול בכדי לשפר ולפתח התעשיות המסורתיות הקיימות, ופתיחת תחומי שיווק חדשים למוצרים ופיתוח הניהול וכן העבודה (להגן האנושי).
4. לפעול בכדי להביא הון והשקעות רציניים לריכוזי האוכלוסיה הערבית.
5. לפעול להסרת מכשולי הפיתוח המבניים הקיימים, ובראשן המדיניות הממשלתית כלפי החברה הערבית.
6. ביטול מס המכירה והרכישה הקשור בקרקעות וברכישתה והבנייה עליה, שהחליף את מס הרכוש שבוטל בעקבות המאמץ של בל"ד.
7. הרחבת שטחי השיפוט בכפרים הערבים והורדת מחירי הקרקע באזורי התעשייה שלה.
8. תמיכה בפיתוח החקלאות הערבית: פיתוח הכבישים שמובילים אל האדמות החקלאיות, גיוון ביבולים החקלאיים הערביים והכנסת טכנולוגיות מתקדמות לחקלאות הערבית, שדרוג רשת החשמל באופן שיאפשר שימוש בטכנולוגיות מפותחות באדמות החקלאיות, פיתוח ושיפור רשת המים, מתן הכשרה מקצועית לחקלאים הערבים בדפוסי החקלאות המודרנית, השקעה במבנים וחממות החקלאיים, השוואת החקלאים הערבים בהקצבת מי ההשקיה והייצור והשיווק וההדרכה החקלאית, הקמת פרוייקטים של פיתוח חקלאי והכשרת אדמות וסיפוק הסיוע החומרי הנדרש לפיתוח חקלאי ממשך.
9. השקעה ופיתוח בענפי החלב, הבשר והעופות.
10. לפעול לגיוון ביבולים החקלאיים הערביים.
11. פיתוח אתרי התיירות ביישובים הערביים במטרה למשוך תיירות אליה, ולא שהתייר יעבור ביישובים הערביים בפזיזות.
12. פיתוח וסיוע לזמנות הפיתוח החקלאי ביישובים הערביים והקמת אזורי תעשייה מתאימים ביישובים אלה.
13. פיתוח תשתיות ביישובים הערבים בכדי לספק סביבת עבודה מתאימה לתעשיות וענפים כלכליים מודרניים ומפותחים.
14. פיתוח אמצעי התחבורה אל היישובים הערבים ומתוכם, וגם בתוכם.

15. פתיחת שוקי העבודה במלאם בפני האזרחים הערבים, לרבות התבררות הממשלתיות והציבוריות וביטול כל צורת האפליה בהזדמנויות העבודה.

על השאלה העירונית

הרשויות המקומיות הערביות לא התחילו את פעילותן בראשית שנות החמישים באופן דימוקראטי כמוסדות נבחרים במטרה לספק שירותים לאזרחים, אלא ככלי לחיזוק השליטה על הפלסטינים והעסקתם במחלוקות וסכסוכים פנימיים. הל שינוי מסויים על מצב זה מאז ועד היום בזכות המאבק הציבורי ותביעות ההנהגה הערבית המקומית והארצית. אלא שהרשויות הערביות עדין סובלות מתופעות שליליות רבות, והן סובלות ממחסור בתקציבים שעונים על צרכיהם. הן סובלות גם מהמדיניות הממשלתית והגישה הכללית לאי-פיתוח כלכלה ערבית. ממשלת ישראל לדורותיהן נוהגות לפי תפיסת הסייע המותנה בתלות והימנעות מהגשת סיוע חיוני, כמו: הרחבת שטחי השיפוט והקמת אזורי תעשייה חיוניים ופיתוח משקים כלכליים, ושלילת המשאבים הבסיסיים לצמיחה ופיתוח. כל זה שולל מהרשויות המקומיות פיתוח מקורות של מימון עצמי ומעמיק את התלות במשאבי המדינה בכדי להגיש שירותים בסיסיים לאזרח.

בנוסף לכל זה, הרשויות המקומיות הפכו לאחד המעסיקים הגדולים ביותר בשוק העבודה המקומי, כך הפכו לעמוד תווך מכללי בסיסי בקרב המיעוט הערבי בישראל, בזמן ששוקי העבודה המרכזיים (היהודיים) נסגרים בפניהם, ומעל למהציות חיים מתחת לקו העוני.

אף יישוב ערבי לא נשאר ללא סכסוך מתמשך על העירייה או המועצה המקומית, ברמות שונות. ההתעסקות בנושא הרשות המקומית משתלטת על הכפרים הערביים, הם מחולקים למחנות, לרוב שני מחנות מרכזיים שלכל אחד מהם בני ברית. הרשות המקומית, שהיא המסד היחיד שראוי להזכירו בכפר הערבי, השתלטה על רוב התעניינות התושבים ושירותיהם ועמדוניהם בעיניים הציבוריים.

הרשות המקומית לא באה להחליף את המבנה השבטי או החמולתי הקיים, ובכך להפוך את אנשי החמולה או השבט לאזרחים בעלי רצון חופשי, בעלי חופש בחירה בבחירות. המרחב צר והאנשים מכירים זה את זה אישית והמחלוקת על הרשות המקומית אינה אידיאלוגית, אלא על מי עתיד לנהל פוטנציאל כספי: משורות, פרויקטים, מסים ופטורים ממס.

חשוב מכל זה הוא שהמסד ההיסטורי שהביאה הקמתה של הרשות המקומית הנבחרת לא היה המודרניזציה ביתם למה שהיה, בניגוד למה שסבר חלק מאנשי התפתחות החברה בצל השלטון הישראלי. הרשות המקומית לא הפכה למוסד שתורם למודרניזציה של החברה או הפיכת פרטיה לאזרחים בעלי רצון חופשי, היא לא נעשתה ליזירה של תחרות חופשית בין עמדות ומחשבות שונות שמוצגות בפני האזרחים כדי שיכריעו באופן ניהול היישוב, גם לא שחררה את הפרט מהאדיקות החמולתית שאיפיינה את המבנה המסורתי, אלא להפך; היא הפכה את המשפחות לקבוצות אינטרס ועבעה אותה בפוליטיזציה במונח המקומי של המילה, ולפעמים אף במונח הארצי. האדיקות החמולתית התחזקה על רקע המאבק על השליטה במועצה המקומית והעירייה במקום שתי-עלם, והתרוקנה מרגשות הסולידריות והאהבה והפכה לקשר של אדיקות שנשלט על ידי אינטרס יבש וקר.

ההתייחסות אלימות ולמצב הסוציאקומוני הערבי לא תתברר עד תום מבלי אזכור העיריות והמועצות המקומיות. במקרים רבים הן מהוות מקור בלתי נלאה של אלימות, ומקור למתח חברתי בתוך גיטאות ושכונות עוני שמקראים כפרים וערים. אם ברצוננו לגסח זאת בלשון חיובית יותר היינו אומרים שהן הנושא שמעסיק את האנשים, ראש דאגותיהם, תלום הפוליטיקה הפנימית יעלה הסופי.

ברוב המקרים הרשויות המקומיות הערביות חיות בין פטיש ההפליה הגזענית השלטונית ומדיניות השליטה והצרת המרחב, לבין הסדן של המחסור בגביית וריבוי הדרישות, הנהלות שמשקיעות מאמץ עצום ובלתי פוסק להשגת הזכויות ממשרד הפנים ושאר המשרדים.

מכאן:

• בל"ד רואה כי על המפלגה לא להתעלות מעל ענייני האנשים ואסונותיהם היומיומיים, יש תועלת בקיומן של רשימות מפלגתיות בלתי חמולתיות לתברות ברשויות המקומיות. הרי המצביעים במקרה זה הם גרעין לאלטרנטיבה והתנהגות חברתית שונה. אין חלופה לגרעין זה כשהתנועה

- הפוליסית מקנה משענת חברתית עצמאית במידה מסוימת מהחמולות והשבטים, שמאפשרת לצאת ממנה אל פעילותה הפוליטית הארצית. אסור שהמפלגה הפוליטית תיעדר מן הזירה המקומית.
- חיוני לפעול בכדי להשיג את התקציבים החיוניים לפיתוח היישובים הערבים, ולא להסתפק בתקציבים לכסות את הפעילות הבסיסית של הרשות המקומית והשירותים הבסיסיים לאזרח.
- התביעה מהממשלה הישראלית לפצות את הרשויות המקומיות הערביות על העול ההיסטורי והקיפוח המתמשך.
- סיפוק התנאים הדרושים לצמיחת ולפיתוח הרשויות הערביות.
- הרחבת שטחי השיפוט כדי לספק פתרונות למצוקת הדיור של האזרח הערבי; הקמת אזורי תעשייה חדישים ומודרניים; הפסקת "הגירת" האנטרסים והמשקים הכלכליים הקטנים והבינוניים אל מחוץ ליישובים הערביים.
- חיוני לשפר את תפקודן והנהלתן של הרשויות המקומיות הערביות, ולעבוד בשקיפות ובקרה מקסימליים, הרי זוהי חובה לאומית לפני הכל (עוד לפני שיהיה תביעה ממשלתית).
- פעילות קולקטיבית וצודקת ומודעת של הרשויות המקומיות הערביות בכדי להדוף את המדיניות הממשלתית, ועל פי פריקט הצמחה קולקטיבי ברור כדי למנוע מהמסדות הממשלתיות לבודד רשויות מקומיות קטנות ובינוניות, והנסיון לפתוח על ידי הבטחות דמיוניות ולפגוע בפעילות הקולקטיבית.

4 בל"ד תאה הכרח בקיומה של מסגרת מנהיגותית פטרוטית ארצית נבחרת לאזרחים הערבים, מכיוון שיש לכך חשיבות פטרוטית בבניית העם והחברה ויעילות גדולה יותר בפיתוח הבעיות והאתגרים בהם נתקל האזרח הערבי. בל"ד פועלת למען השגת מטרה זו על ידי התלטה בוועדת המעקב העליונה, ופועלת כדי שהמדינה תכיר במסגרת כזו כאחת הצורות של הזכויות הקולקטיביות של מיעוט לאומי.

אין ספק כי חלק מהמוסדות הקיימים שיחק תפקיד בביסוס גרעין של הנהגה שחוצה את המרחב הפוליטי שהמוסדות המרכזיים הישראליים מייחדים לערבים כאזרחים. אנו מזכירים מתוכם בעיקר את הוועד הארצי של ראשי הרשויות המקומיות הערביות וועדת המעקב שהוקמה אחריה שמורכבת בעיקר מחברי הכנסת הערבים ובחברים אחרים במסגרות ישראליות והוועד הארצי ונציגי המפלגות.

ועדת המעקב התפתחה בהדרגה דרך ההתנסות והטעות עד לגרסה זו. אין לוותר עליה בגרסתה זו עד שנגיע אל גרסה חדשה המייצגת יותר את חונו הערבים כעם, או כקבוצה פטרוטית בעלת זהות לאומית. זוהי המסגרת הערבית הארצית היחידה שבה מתכנסים הערבים על כל זרמיהם ומתייעצים, ואף מחליטים לפעמים.

אך האורך במסגרת זו בצורתה הנוכחית הוא עדיין מוראלי למרות חשיבותו, וצורך זה עומד גובר על חשיבותו המעשית- הביצועית. להסגרת אין מנגנון פקידים, מימון או סמכות שתאכף על האזרחים את מה שכופה כל רשות בכח החוק, והבלעדיות המזעיקת לה על הכלים ליישומה.

המכשולים העומדים בפני הפיכת ועדת המעקב למסגרת הנהגה יצוגית בעלת יכולות ביצוע כלשהן הם מכשולים מבניים. הוועד מורכב מנציגים ערבים במסגרות ישראליות, והיא נתונה לבלמים ואיזונים כמו העיריות, ואישים שנבחרו לרוב על בסיס מסורתי מקומי שאינם משאים באחריות ואין להם מחויבות כלפי הערבים בארץ זו ככלל, אלא כלפי הכפר, ולרוב כלפי המוסדות המסורתיים בכפר. דאגותיהם מקומיות, ולרוב דאגות אלו מצטלבות כשמלובר במדיניות הפלילה הלאומית. אך האוריינטציה שלה נשאת מקומית. אלה הן גבולותיה ואלה הן יכולותיה.

מנקודת מבט זו, מצגן של המפלגות (הראויות לכינוי זה) שונה. אנו בוודאי מדברים על המפלגות הראויות לכינוי זה, כלומר שיש להן תוכניות מעבר להגעתן של איש מסויים לפרלמנט, ובסיסים מפלגתיים מעבר לפמליה ומלווים. הן מופיעות כגופים ארציים בעלי אופי פטרוטי לרוב, ויש להן תוכניות פוליטיות וחברתיות שהן מגישות לציבור, ורעיונות שחברי המפלגה מחזיקים בהם. אך הן מופיעות בוועדת המעקב בייצוג שווה. וכוחה נמדד לפי יצוגה הפרלמנטרי, או יצוגה במוסדות ישראלים אחרים כמו ההסתדרות.

יש שני סוגים של יצוג במוסד זה, מקומי וארצי, מפלגתי ולא מפלגתי. אין אפשרות מעשית לקבלת החלטה מחייבת בהצבעת הרוב, אם מי מהצדדים אינו חפץ בייצוג החלטה זו, לכן לרוב מחכים עד ההגעה אל קונסנסוס, בנוסף להיעדר מנגנוני ביצוע.

הנסיונות להוביל רפורמה במבנה ועדת המעקב לא חרגו עד עכשיו מהרחבת

מוסדותיה וחלוקתן מחדש במקביל, מבלי שתהיה למוסד אחד סמכות על משנהו, ומבלי שמוסד אחד יבחר מוסד אחר ויהיה כפוף לו, כי התגיון ששולט במינוי חברי כל מוסד הוא הגיון שמקורו מחוץ לוועדת המעקב.

המדובר הוא בבחורים של גופים אחרים שונים מועדת המעקב שמתכנסים בתארים אלה כמעצה כללית למשל, ואחרים מתכנסים כמזכירות מבלי שמוסד אחד יבחר במוסד האחר.

למעשה זוהי ועדת תיאום של הנהגות נבחרות ולא הנהגה נבחרת בעצמה. נסינות הרפורמה גם לא חרגו עד עכשיו מ"לכידת" מספר גבוה ככל האפשר של נציגי מפלגה זו או אחרת. לכן אף אחד מהנסינות הללו לא הצליח ולא זכה להסכמה סביבו. כל עוד ועדת המעקב היא ועדת תיאום, יהיה המבנה שלה אשר יהיה, הדבר החשוב הוא שניציג של כל מפלגה יופיע וכולם יתכנסו עם מזכירות הוועד הארצי של ראשי הרשויות והנה יש לך ועדת מעקב. זוהי ועדת תיאום בין הנהגות נבחרות במטרה לעקוב אחרי ענייני הציבור הערבי. היא עצמה אינה מליאת ועדה נבחרת.

נסינות המימון לא חרגו עד עכשיו מגבולות המנטליות השוררת בעמותות; דבר שמגמד ומצמצם את כוחה ועוצמתה של הנהגה אשר מיצגת עם. העמותה היא מסגרת לפעילות ציבורית במקרה הטוב. הנהגת העם ומוסדותיה הארגוניים אינם יכולים להתארגן בעמותה. הנהגת העם היא הנהגה שמממן אותה העם, בעיקר, טרם יהל החיפוש אחרי מקורות אחרים. אין דרך אחרת זולת גביית דמי השתתפות. דמי השתתפות אלה בלתי ניתנים לגבייה כל עוד העם אינו בוחר את הנהגה. וכל עוד אין אמצעי אכיפה לגבות מסים הרעיון היחיד שעולה בראש הוא הששתפות עצמית של האזרח כשהוא משתתף בבחירות לוועדת המעקב כל ארבע שנים למשל. ואולי יהיו דמי השתתפות אחרים אשר נכבסם מהאמונה שביכולתם לבצע מספר פרויקטים חברתיים, כמו מאבק נגד האלימות או מינוי מומחים לברון תוכניות לימוד אלטרנטיביות ועוד.

חלק מועדות המעקב המשניות הפכו, כתוצאה מרישומן כעמותות, לעמותות של ממש. אינן שונות מהעמותות האחרות, לא בדפוס עבודתן ולא בדמוקרטיה הפנימית שלהן. ייתכן אפילו שמפלגה אחת תשתלט עליהן לפי הרצב המועצה שלהן. תומכי כל המפלגות יכולים להקים עמותות מקבילות לוועדות המעקב החשובות אם ירצו בכך, אך תחושת האחריות בלבד היא שמונעת זאת, ותחושה זו אינה קיימת אצל כולם. הרי אחדים מהמרים על תחושת האחריות אצל אחרים.

אין זה נכון לוותר על הקיים ולהישאר ללא מוסדות ארציים. אך גם אין זה ראוי שהמצב ימשיך להיות כמות שהוא. הרי שאני אפשר לעמוד מול חלק גדול מסוגיות עמט היומיומיות ולטפל בהן ללא מוסדות נבחרים וממונים על ידי הציבור, ואשר להם הכח לביצוע לגיטימי עממי כדי לממש ולאכוף את החלטותיהם, מדי פעם. זה לא יתממש ללא הנהגה פטריוטית נבחרת ישירות על ידי ציבור שמצטרף ומשלים דמי הצטרפות בבחירות ארציות יחסיות בהן המפלגות מתחרות. התחרות בין מפלגות תחת תקרה פטריוטית כשלעצמה שמה קץ לחידרת המפלגות הצינוניות. חזון בל"ד זה אינו סותר את ייצוג הערבים בפרלמנט הישראלי, גם לא זכויותיהם כלפי השלטון המרכזי וחובתו של השלטון כלפיהם. לאן איננו תובעים יותר מאשר אזור קיבוץ, למשל, בקנדה, אלא פחות מזה בהרבה. אנו תובעים גם מהערבים עצמם שיתנהגו כעם. תהליך בניית עם הוא תהליך בניית המוסדות. לא ייתכן שעניין השייכות הלאומית יישאר עניין מנטאלי קשור באטרקטיביות העולם הערבי ורחיית ישראל; הוא חייב להתבסס על מוסדות שיהיו לו למאגד.

האם מה שאנו מציגים הוא התנתקות ע"י פרלמנט מטעם האזרחים הערבים? לא; מה שאנו מציעים הוא פחות בהרבה ממה שזוכים לו מיעוטים לאומיים אחרים, שהעם בוחר את מוסדותיו הפטריוטיים במקביל לבחירת אותם האזרחים במוסדות המדינה המרכזיים שם שולחים נציגיהם להעלאת ענייניהם, ייצוגם בתהליך תקיפת החוקים, קביעת התקציב, העלאת עמדתם כלפי ניהול המדינה בכלל, ייצוג האנטרסים שלהם והבעת עמדותיהם הפוליטיות. בהמשך לזה תוצג התביעה מהמדינה להכיר בסמכויות נגף הנהגה זה בעניינים ובסוגיות שיוסכמו עם מוסדות המדינה המרכזיים.

יש בוודאי אפשרות לחבר את שני הדפוסים, כלומר שראשי העיריות וחברי הכנסת הנבחרים יהיו מיוצגים באותה מסגרת לצד נציגים שייבחרו ישירות על ידי המפלגות המתמודדות על ייצוג במסגרת זו. הן יכולות להיות אותן מפלגות שמתמודדות לכנסת, ואחרות שיתווספו לפי סדר פנימי מוסכם שיסדר גם את אחוז החסימה לצורך הייצוג בגוף זה.

בנוסף, אפשר לדבר על שתי מועצות מקבילות, אחת נבחרת באופן מקומי ותכלול את ראשי העיריות ותייצג את האנטרסים של העיריית וענייניה המשותפים כלפי

משרד הפנים, ותייצג חתך חברתי חשוב מאוד בוועדת המעקב, שתפעל במקביל למעשה פוליטית שתובחר ישירות על ידי הציבור תוך התמודדות בין המפלגות. מוסדות כאלה יהיו ראויים לכינוי "הנהגה נבחרת של מיעוט לאומי".

אין ספק כי גישה זו היא צנועה, ריאלית ובת ביצוע. אין משמעותה התנתקות אלא הכרה בהיותם של הערבים קבוצה פטרונית לצד היותם אזרחים. אין הצדקה להפיכת גישה למפחידה כאילו שהיא יוצרת גוף ארדנטי. אין סתירה בין היותו של גוף זה הנהגה פטרונית נבחרת של מיעוט לאומי לבין הפעולה למען הרחבת ייצוג הערבים בהיותם אזרחים דורשי שוויון ברשות המחוקקת במדינה והרחבת אחוז ההשתתפות בבחירות לכנסת כך שישתווה לאחוז ההשתתפות היהודית. אפילו אין מניעה מלדרוש מהמדינה להכיר בו ובהחלטותיו במסגרת משימות וסמכויות מוגדרות. אך אנו סבורים כי הקמתו צריכה להקדים את ההכרה בו. כפי שזעדת המעקב בהרכבה הנוכחי נכפתה כמסגרת ייצוגית שנחשבת, כך אפשר לכפות מסגרת זו לפני ההכרת הרשמית בה.

5 בל"ד פועלת למען השוויון המלא בכל התחומים, ולחלוקה צודקת והוגנת של המשאבים הציבוריים והטבעיים וביטול כל צורות הפליה והקיפוח נגד האזרחים הערבים:

- הבטחת השוויון המלא וביטול כל צורות הפליה נגד האזרחים הערבים, ועיקר זה בחוק על ידי חקיקת חוק יסוד "שוויון בין אנשים".
- הנהגת מדיניות ההעדפה החיובית בפיתוח ובהזדמנויות העבודה והלימוד וההשתתפות במוסדות הציבור; הקצאת התקציבים הדרושים כדי להגיע לשוויון בכל התחומים, לרבות הרשויות המקומיות, התעשייה, החקלאות, הדיור, הספורט, התרבות, הסביבה והתשתיות.
- שינוי חוק "עיריות הפיתוח" כך שיתבסס על שיקולים סוציו-אקונומיים ולא על שיקולים אידאולוגיים כפי שנהוג כיום. אי לכך, הרוב המכריע אם לא כל הכפרים והערבים הערביים יוגדרו כאזורי פיתוח "א".
- ביטול כל החוקים וההליכים המפלים נגד האזרחים הערבים והמוסדות הערבים, ובמיוחד סעיפי הפליה בחוק האזרחות והכניסה לישראל, שינוי סעיף 14 בחוק מס הכנסה שמקנה הנחות מס ליושבים יהודיים בלבד, חוק "מורשת גדי" הגזעני והתנגדות ליישום בבתי הספר הערביים; ביטול חוק גירוש הפולשים, האפליה הגזענית בתשלום קצבאות ילדים, ביטול החוקים הקשורים לחופש הביטוי והפעילות הפוליטית וההליכים והחוקים הקשורים לקרקעות ובתיים והסיוע הכספי לפרטים ומוסדות.
- הדיפת תוכניות "יהוד הגליל", ותוכניות הרתישות הפרטיות בנגב, "דרך היין"; התנגדות לתוכנית "המועצה לביטחון לאומי" לגירוש האזרחים הערבים בנגב מבתיהם ואזמתיהם.

6- בל"ד נאבקת נגד הפקעת הקרקעות ותובעת להפסיקה ולהחזרת אדמות שהופקעו לבעליהן.

- החזרת האדמות שהופקעו לבעליהן, ובראשן אלו המוגדרות שטחים צבאיים, והאדמות שלא נעשה בהן שימוש ליעדים שבגינן הופקעו.
- הקצאת שטחים ממה שנקרא "אדמות מדינה" לצרכי הפיתוח, המגורים והחקלאות.
- הקמת ערים וכפרים ערביים חדשים כמומנטום לפיתוח ולא במטרה לגרש אנשים מאדמותיהם אל יישובים אלה.
- ההכרה בכפרים הלא מוכרים, ויישום הפרוייקטים הדרושים על מנת לפתח את השירותים בהם.
- סיוע כל השירותים לתושבי הכפרים הלא מוכרים: חשמל, מים, ביוב, כבישים, בתי ספר ושירותים חברתיים.
- הפסקת הריסת הבתים הערביים הלא מורשים ומתן אישורים להם.
- החזרת העקורים ליישוביהם.
- הרחבת תוכניות המתאר ואזורי השיפוט.
- שיתוף נציגי המיעוט הערבי בישראל במוסדות התכנון והבנייה והתאמת התכנון לאינטרסים והצרכים של האזרחים הערבים ועם צרכי פיתוח החברה הערבית.
- החזרת אדמות ונדל"ן השייכים לואקף המוסלמי והנוצרי לבעליהם.
- מתן פתרונות למצוקת הדיור בריכוזי האוכלוסייה הערבית בערים המערבות.

אזרחות, תירונות דמוקרטיות ומדינת האזרחים

הדרישה לעבור מאזרחות פורמאלית אל אזרחות מלאה ושווה וכבוד זכויות האדם מתישבת עם תוכנית העברת החברה "מחברה גזענית עם פרבליגיות של קבוצה,

או פרבלגיה טבעית לקבוצת אזרחים שמשקפת לדעתם את האדק הטבעי, אל חברות אזרחים, לצד פרויקט ההליכה הדמוקרטית אל עבר מדינת כל אזרחיה, הערבים והיהודים, שכוללת שתי חברות, היהודית הישראלית והערבית פלסטינית. מושג הדמוקרטיה של מדינת האזרחים מבטיח את הזכויות הפרטיות והקולקטיביות בהתבסס על עקרונות החירות, השיוויון והצדק.

1. בל"ד נאבקה למען השינוי הדמוקרטי עד ההגעה למדינה דמוקרטית של כל אזרחיה, ערבים, יהודים ואחרים; המדינה תכיר במיעוט הערבי כמיעוט לאומי ובזכויות הפרטיות והקולקטיביות של המשתייכים אליו, ומבטיחה את זכויות האדם והאזרחות האינדבדואלית והקולקטיבית על בסיס השיוויון המלא, ללא אפליה הנובעת מהשייכות הלאומית או מהבדלי דת ומין, לרבות השיוויון בפני החוק והמשפט ושיוויון ההזדויות בעבודה ובחינוך, בתקציבים ובשירותים, בחלוקה הצודקת של משאבים, בהגנה על חיי האדם, כבודו וקניינו.
2. בל"ד נאבקה להשגת זכויות חוקתיות, זכויות פוליטיות וחברתיות וכלכליות שוות לאזרחים הערבים.
3. בל"ד דורשת חקיקת חוקה מחייבת למדינה שמתבססת על עקרון האזרחות ולא על השייכות הדתית בהקשר של היחסים בינה לבין האזרחים ושייכותם אליה. בראש החוקה יוצב עקרון השיוויון בין האזרחים ובין הקבוצות הלאומיות, ותתבסס על זכויות האדם האינדבדואלית והקולקטיביות והפרדת דת ממדינה, ואיסור כל צורות האפליה על בסיס גזע, לאום, דת, מין, אמונה ושייכות פוליטית, ומספקת את הבסיס המשפטי לשיוויון ושוויון פוליטי במדינת כל האזרחים.
4. בל"ד פועלת למען שינוי תוכניות לימוד מקצוע האזרחות בבתי הספר היהודיים והכנת תוכניות לימוד שאינן מציינות את הערבי כאויב ונחות מהאזרחים היהודים, ונשלא מתעלמות מההיסטוריה של הפלסטינים בארץ זו, לצד הדגשת תוכניות שמחזקות את הערכים האזרחיים, והתרבות הפוליטית האזרחית, במקום תרבות אתנו-צנטרית לא דמוקרטית. יש לפעול לשינוי התפיסה הציונית בתוכניות הלימוד המשותפות על הפרבלגיה של האזרח היחיד באשר לאדמה ולמדינה ולהתנגד להחשבת נחיתותו של האזרח הערבי כמצב צודק וטבעי.
5. בל"ד פועלת במסגרת פרויקט מדינת כל אזרחיה לזימון עקרון השיוויון על ידי ביטול כל הקטגוריות החוקיות והממסדיות שמפלות נגד האזרחים הערבים.
6. המפלגה פועלת לשיחוף פעולה עם הכוחות הדמוקרטיים היהודיים הרחבים ביותר, השותפים לחזון ולעמדות, יחד עם כיבוד הייחוד של השאלה הלאומית של האזרחים הערבים.
7. המפלגה דורשת חקיקת חוק אזרחות דמוקרטי שמבטל את כל צורות האפליה הקיימות בתחום זה.
8. מאבק נגד הגזענות ואי החשבתה להבעת דעה אלא פעולה שלצדה ענישה לפי חוק.
9. כיבוד חופש המחאה והביטוי והעתונות וההתארגנות והפעילות הפוליטית ללא אפליה, וביטול כל החקיקות וההליכים שמגבילים אותם.
10. הפרדת הדת מהמדינה, והשמירה על עמדה נייטרלית של המדינה שאינה מפלה בין הפרטים והמוסדות על רקע הדת.
11. הפסקת הרדיפה הפוליטית של ההנהגות והכוחות הפטריוטים הערבים, והבטחת הרדיון היסוד של הפעילות הפוליטית כזכות שאין עליה עוררין.
12. הפסקת הרדיפה הפוליטית של העתונאים והבטחת חופש העתונות והתקשורת.
13. ביטול התקנות לשעת חירום, וחקיקת חוק שאוסר עניינים, התנכלות ומעצר שרירותי של האזרחים.
14. האזרחות השווה במדינת האזרחים מהווה, בנוסף להבטחת ההכרה בקיומם של שני לאומים בארץ זו, יסוד רעיוני ומודל של פתרון צודק יותר לשאלה הפלסטינית בכללותה בטווח הארוך, והיא מהווה יסוד דמוקרטי לארגון החיים המשותפים והיחסים השווים בין שני העמים בטווח הארוך.

השאלה הפלסטינית ופתרון הקבע

השאלה הפלסטינית היא שאלתו של עם שאדמתו נבדזה ונפלה קורבן של הכיבוש והגירוש, ולא יחול שלום ויציבות באזור אם לא יקבל העם הפלסטיני את זכויותיו הלגיטימיות לפי החלטות הבינלאומיות. התקופה העכשווית של השאלה הפלסטינית היא תקופת השחרור הלאומי, העם הפלסטיני ממשיך במאבק צודק למען השגת זכויותו ההיסטוריות הלגיטימיות.

בשנה החולפת היינו עדים לביצוע מה שנקרא הנסיגה הישראלית מרצועת עזה וממספר התנחלויות בצפון הגדה (תוכנית ההינתקות). נסיגה זו באה בהקשר אחד ויחיד, והוא יזמה שמתבססת על קונסוסוס ישראלי לכפיית הפרשנות הישראלית של מסת הדרכים, ולכפות הסדר חד צדדי מבוסס בעיקר על עקרון הגבולות הדמוגרפיים, לא הגיאוגרפיים, שמתעלם מהזכויות ההיסטוריות של העם הפלסטיני ובעט בהחלטות הבינלאומיות.

התפתחויות העניינים אחרי הנסיגה הישראלית הוכיחו את נכונות הקריאה הפוליטית שערכה בל"ד לתוכנית זו; הרי בל"ד הייתה אחת המפלגות הבודדות שהתנגדו לה (ממניעים פלסטינים פטריוטים) ועמדה על הסכנה הגלומה בה ובמיוחד בצל חוסר אונים ערבי ובינלאומי ברור. מיותר לציין כי הנסיגה הישראלית באה על רקע הסכם בין ישראל לארה"ב, ללא כל צורך בשיתוף הפלסטינים או המדיניות הערביות על מנת להימנע מכל לחץ.

כבר נראה בבירור כי הגישה הישראלית העתידית לפתרון כפוי של השאלה הפלסטינית על 40% מהגדה המערבית תהיה על פי התנאים הישראליים המוסכמים עם הממשל האמריקאי מצד אחד, ותוך כדי התעלמות מהצד הפלסטיני והמדינות הערביות וההחלטות הבינלאומיות מצד שני. וכי האפשרות של מ"מ במסגרת העקרונות הפלסטינים אינו מקובל על הצד הישראלי (זכות השיבה, ירושלים המזרחית והנסיגה המלאה לגבולות הרביעי ליוני 67 ופירוק ההתנחלויות). כבר נראה בבירור גם כי הקונסוסוס הישראלי מושתת על הצורך בקיומה של ישות פלסטינית על בסיס אוטונומיה פלסטינית בשטחים שיש בהם צפיפות אוכלוסין בלבד, והשארת אזורים דלי אוכלוסיה תחת השליטה הישראלית. כלומר, ביצוע ההתנתקות הדמוגרפית עם ישראל הריבונית לפי תנאים הבטחוניים וההיסטוריים, במטרה להפוך את הדיון משאלה של כיבוש וקולוניאליזם לשאלה של חוסר שליטה באזורים פלסטינים בעלי צפיפות אוכלוסין, בכדי לשמר את האזורים דלי הצפיפות ולהכריח את מי שמשאר מהתושבים הפלסטינים באותם אזורים לנטוש אותם.

בל"ד נאבקה נגד הכיבוש וההתנחלות וגדר הפרדה הגזענית וגדר ההתנכלות וההרס מהם סובל עמנו החי תחת עול הכיבוש, ומתנגדת לכפיית כל הפתרונות הישראליים החד צדדיים. בל"ד פועלת למען השגת פתרון צדק וקבוע לשאלה הפלסטינית שכולל:

1. סיום הכיבוש בכל השטחים הפלסטיניים שנכבשו בשנת 67 ופינוי כל צורות הנכחות הישראלית בהם, לרבות פינוי כל ההתנחלויות וגדר הפרדה הגזענית וצורות הפרדה הגזענית האחרות.
2. הקמת מדינה פלסטינית עצמאית בגדה המערבית ורצועת עזה שבירתה ירושלים המזרחית לצד מדינת ישראל. הבטחת הריבונות המלאה של המדינה הפלסטינית על הקרקע, המים, משאבי הטבע, המרחב האווירי והיםי, וכל הזכויות הריבוניות הקבועות בחוק הבינלאומי.
3. פתרון צדק לשאלת הפליטים לפי יסודות החוק הבינלאומי ובראשם החלטת האו"ם 194 שמתבטחה את זכותם של הפליטים לשיבה או לקבלת פיצוי.
4. התנגדות לצמצום השאלה הפלסטינית לשאלה דמוגרפית ישראלית קשורה בגדה המערבית והרצועה והתנגדות לדרישה לא לשלוט בניהול החיים היומיומיים של הפלסטינים, והשארת השליטה על הקרקע בידי ישראל.
5. שחרור כל השבויים והעצורים הפוליטיים והבטחוניים.
6. נסיגת ישראל מהגולן לגבולות הרביעי ליוני 67 ופינוי כל ההתנחלויות וכל צורות הנכחות הישראלית מהאדמות הסוריות הכבושות.

התחום חברתי

בל"ד פועלת להשגת צדק חברתי והבטחת זכויות אדם חברתיות וכלכליות והגנת הסביבה, ולפתח את החברה על יסודות מתקדמים נאורים, והשוויון בין אישה לגבר.

1. בל"ד נאבקה להשגת צדק חברתי והבטחת זכות המעמדות החלשים לחיים בכבוד עם בטחונות סוציאליים וסיפוק הדמוניות ממאומות לכך, וזה בהתבסס על:

- התנגדות למדיניות הקיצוצים בתקציבי השירותים החברתיים והבריאותיים.
- שחרור תחום השירותים והבטחונות הסוציאליים והבריאות והחינוך

- מהשתלטות חוקי השוק וכלכלת השוק.
- הנהגת מדיניות מס צודקת שמטרתה חלוקת המשאבים החברתיים באופן שווה, לרבות מיסוי ההון וצמצום המסים בכלל - ושל בעלי השכר הגמון בפרט.
- חקיקת חוק שכר מינימום בשווי של אלף דולר לחודש.
- הגנה על זכויות המובטלים וסיפוק הזדמנויות עבודה מתאימות להם. לפעול למען ביטול מה שנקרא תוכנית "וויסקונסין".
- שירותי בריאות ראויים ומודרניים לכל האזרחים, והכללת תרופות וטכנולוגיה רפואית בסל הבריאות.
- התנגדות להפרטת מוסדות האם והילד וטפות חלב או העברתם לקופת חולים כללית.
- עריכת סקר בריאות כולל למחלות המסוכנות בקרב המיעוט הערבי והמאבק נגד הוצאת מחלות אלו מסקרי משרד הפנים.
- סיפוק שירותי בריאות בכפרים הלא מוכרים.

2. הגנת זכויות האישה והשוואתן עם הגבר:

- בל"ד מתחייבת להגן על זכויות האישה והשוואתן עם זכויות הגבר בכל תחומי החיים.
- העצמת השתתפות האישה במרחב הציבורי בתחומים הפוליטיים, החברתיים והכלכליים.
- חיזוק המוסדות הפועלים לחיזוק והעצמת מעמד האישה ותפקידן של הנשים בחברה.
- מאבק נגד כל צורות הקיפוח והמצול והאפליה מהם סובלת האישה במשפחה, בעבודה, בחברה, ובכל מקום אחר.
- מאבק נגד האלימות נגד האישה, והרצח על רקע מה שמכונה "כבוד המשפחה", והתביעה להחמיר בעונשים נגד מבצעי פשעים אלה, וחשיפה והתמודדות עם כל מי שקורא להקל איתם.
- הגנה על זכות האישה לחינוך, לעבודה, לקבלת תפקידים ניהוליים ומנהיגותיים.

3. חקיקת חוקים מתאימים למניעת הרס הסביבה והכרחת בעלי המפעלים המזהמים לא ליהם את הקרקע, המים והאוויר.
4. טיפוח והגנת הילדים.
5. סיפוק אפשרויות לצעירים בתחום הספורט, ההכשרה המקצועית, החינוך והפעילות האמנותית והצעירה בכלל.

המישור הערבי, האזרחי והבינלאומי

בל"ד מאמצת את הפרויקט הלאומי הערבי הדמוקרטי ורואה בעצמה חלק מהכוחות הדמוקרטיים באזור ובעולם.

1. בל"ד תומכת בשיתוף הפעולה, הסולידריות והאינטגרציה בין חלקי המולדת הערבית, עד לקביעת הבסיס הפיזי לאיחוד העולם הערבי על בסיס עקרונות דימוקרטיים.
2. בל"ד קוראת להפצת הדימוקרטיה והגנת כבוד האדם וכבוד זכויותיו הפוליטיות והכלכליות והחברתיות בכלל מדינות ערב.
3. הבטחת זכויות המיעוטים במולדת הערבית ובכל מדינות האזור, על פי הקבוע בחוק הבינלאומי והחלטות האו"ם.
4. בל"ד מתנגדת לנסיגות שלילת הזהות הערבית של המדינות הערביות או דחיקתה מהשאלות הערביות, בזמן שבו מתבצעת ליגטימציה ופוליטיזציה של העדה, השבט והדת במטרה שיחליפו את הזהות הערבית.
5. בל"ד תובעת לפנות את הכוחות הזרים מאדמות המדינות הערביות ושאר מדינות האזור.
6. קץ לכיבוש בעיראק ונסיגת כל הכוחות הזרים מכל אדמותיו, ושמירת אחדות אדמות עיראק וערביותו.
7. בל"ד מתנגדת לכפיית הנחיות זרות על המדינות הערביות תחת הכותרת של דמוקרטיה וזכויות האדם מבחוץ, במטרה לשנות מדיניות החוץ בעומק הדברים.
8. בל"ד מביעה סולידאריות עם מדינות ערביות מאוימות על ידי האימפריאליזם, כחלק מסולידריות עצמית עם העומק הערבי וההיסטוריה והתרבות שלנו. זוהי גם סולידאריות נגד הדיכוי והסיפוח והכיבוש.
9. הפיכת המזרח התיכון, לרכות ישראל, לאזור ללא נשק גרעיני ונשק

להשמדה המובית על כל סוגיו.
10. בל"ד תומכת בפעילות למען הקמת סדר עולמי אלטרנטיבי, על בסיס של שיוויון ועבודה משותפת ואיזון באינטרסים ושיתוף פעולה וקדמה וצדק חברתי וחלוקה שווה של המשאבים בין המדינות העשירות לעניות, והבטחת הבטחון הכלכלי ושלום המדינה. בל"ד מתנגדת למדיניות ההגמוניה האמפריאליסטית והניצול וההתערבות והפרת ריבונות המדינות והמניפולציה התקשורתית בה מנהגת ארה"ב שהכתירה את עצמה פטרון של כל העולם כולו, המפלגה תשתף פעולה עם הכוחות הדמוקרטיים שמתנגדים לגישה זו בארצות הברית עצמה, בישראל ובעולם כולו.

أضف تعليقاً

7

AM 12:00:00 1/6/2007

החזון של מדינת כל אזרחיה

מאת: ג'מאל זחאלקה

תנועת בל"ד נוסדה רשמית במרץ 1995, לאחר שנתיים של פעילות קדחתנית בקרב פעילים פלסטינים אזרחי ישראל, על רקע משבר פוליטי רב-ממדי. ראשיתו של המשבר עוד בשנות השמונים, אבל הוא הגיע לשיאו לאחר מלחמת המפרץ הראשונה ובפרט לאחר חתימת הסכמי אוסלו, שהובילו להפרחת האשליה של השמאל הציוני על קץ הסכסוך וסוף הכיבוש. הציבור הערבי בישראל הושפע מהתפתחויות פוליטיות אלה ונזמה היה שמפלגת העבודה משתלסת על הרחוב הערבי עם עשרות אלפי מתפקדים. פעילי הזרם הלאומי-פטריוטי-דמוקרטי-שמאלי בציבור הערבי בישראל היו בתקופה זו במצב של אטומיזציה, של סיוור כוחות ואף של ייאוש מהול בכלים, והם חיפשו דרך חדשה.

התנועה המתקדמת (בראשותו של ה"כ לשעבר מוחמד מיעארי) התמוססה לאחר שלא הצליחה לעבור את אחוז החסימה בבחירות 1992. פעיליה היו מפולגים ומסוכסכים, והסכמי אוסלו וחילוקי הדעות סביבם רק העמיקו את המשבר שלה. תנועת אבנא אלבלד, שידעה פריחה בשנות השמונים, סבלה בשנות התשעים מנסיגה וקיפאון פוליטי-ארגוני. מאז שקמה השליכה התנועה את ידה על התנועה הלאומית הפלסטינית, ובעקבות הסכמי אוסלו התברר לכולם שהפלסטינים בישראל אינם חלק מהאלג'נדה הפוליטית של ההנהגה הפלסטינית הרשמית. השאלה מה לעשות בתנאים הפוליטיים החדשים עוררה ויכוחים בתוך אבנא אלבלד, למרות אחדות הדעות ששררה בה נגד הסכמי אוסלו. גם מחד"ש והמפלגה הקומוניסטית פרשו קבוצות של פעילים, בעיקר בעקבות התמוססות ברית המועצות וגם על רקע ויכוחים מרים בשאלת הדמוקרטיה והסוגיה הלאומית, שהחלו עוד בהחלית שנות השמונים.

פעילים מקבוצות אלה הקימו, יחד עם אחרים, את תנועת ברית שוויון הערבים-יהודית, תנועה שלא החזיקה מעמד זמן רב, גם אם מילאה תפקיד חשוב בהחדרת התביעה להגדיר את ישראל כ"מדינת אזרחיה". היה ברור שבשלב זה צריך להקים תנועה ערבית. לאחר דינוי הכנה ארוכים ומייגעים, נוסדה בסופו של דבר תנועה פוליטית חדשה בשם הברית הלאומית הדמוקרטית (בל"ד). כבר בשלב ההקמה הצטרפו אליה חברים וחברות מהפעילות הסטודנטיליות, הפמיניסטית, המוניציפליות והקהילתיות, אבל המסה העיקרית הייתה של קבוצות שצמחו בתנועות אבנא-אלבלד, הרשימה המתקדמת וברית שוויון (רוב פעילי ברית שוויון הערבים באו מחד"ש ומק"י).

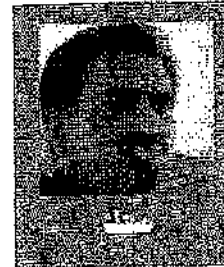
בל"ד קמה באווירה של משבר ונסיגה פוליטית, ושמה לה למטרה לשנות את המצב הקיים. היא לא קמה כקואליציה של כוחות קיימים, אלא כסניטזה ארגונית ופוליטית חדשה. לא נעשה ניסיון למצוא מכנה משותף, אלא לפרוץ ביחד דרך חדשה.

אין ספק שהגותו הפוליטית ומאמצי הבלתי גלמים של ד"ר עזמי בשארה מילאו תפקיד מפתח בייסוד התנועה ובהתווית דרכה הפוליטית. כתיבתו מקראתו לסדר יום פוליטי חדש השפיעו על אנשים רבים ושיכנעו אותם שיש מה לעשות בתחום הפוליטי למרות המצב הקשה.

הישגיה של בל"ד חורגים מעבר להקמת תנועה ובית לאנשים רבים ואף מעבר להישגיה האלקטורליים. הקמתה שינתה את השיח הפוליטי בציבור הערבי וגרמה גם למפלגות אחרות לשנות את השפה הפוליטית שלהן. היא הציבה מודל של מאבק ותביעה לשוויון שלא היה קיים קודם לכן, ועצם העלאתו עוררה השש בקרב ההנהגה הוותיקה.

התקופה הראשונה של בל"ד ידעה ויכוחים סוערים בנושאים פוליטיים וארגוניים. אנשים פרשו, אחרים הצטרפו, אך המפלגה צמחה הודות לגרעין הקשה שלה, שאין לו כנראה תחליף בגופים וולונטריים. עד היום חשים בבל"ד צער על כל מי שפרש מהמפלגה. עם זאת, ברור כי חלק גדול מהפורשים לא יכלו לחיות עם הכרעות פוליטיות וארגוניות שנתקבלו בשנים הראשונות. בביררה שבין פרישה של חלק מהחברים וניהול חיי מפלגה בצל שמועים וקרעם, עדיפה הפרישה, למרות

صفحة البداية
أدبيات الحزب
أخبار الحزب والكتلة
أخبار غيمة
اتحاد الشباب
الاتحاد النسائي
التجمع الطلابي
رأي وفكر
أدب وفن
فلسطين
أخبارات برلمانية
المؤتمرات والندوات
أغاني وطنية
الاتصال بنا
ميديا
عبرית
English

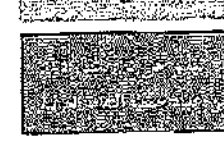
رسمتي يداتها... / صالح غني

دعواتنا نشأتك المداخل
وإشكالية التعريف (ج 1)
* / بقلم: محمد محمود
البيضاوي *

التبليغ الطرابية
في "اللجنة" صنع الله
أبراهيم / بقلم: محمد
محمود البيضاوي

البيضاوي الإقليمي
والشباب الديمقراطي

ישראל, ולכן בל"ד תומכת ביוזמת השלום הערבית למרות אי אילו הסתייגויות ממנה.

יותר מכל מזוהה בל"ד עם שני עקרונות פוליטיים: מדינת כל אזרחיה ואוטונומיה תרבותית למיעוט הערבי בישראל. שניהם הפכו לדגל של המפלגה ועוררו דיון בקרב הציבור הערבי והיהודי בארץ.

החזון של "מדינת כל אזרחיה" מאתגר את המבנה הפוליטי הקיים בישראל, שבו הצינונית היא אידיאולוגיית-על, והמדינה מגדירה את עצמה ומתנהגת כמדינה יהודית וכמדינת כל היהודים בעולם. לא רק שמעצם הגדרתה המדינה היא מדינתם של חלק מהאזרחים, אלא שהיא גם מדינתם של כאלה שאינם אזרחיה. "מדינת כל אזרחיה" היא חזון של חיים משותפים, שבו לכל האזרחים יש מעמד שווה, ללא פריבילגיות וללא אפליה ממוסדת.

"מדינת כל אזרחיה" היא פרויקט של חילון, שכן ההגדרת המינימליסטית של מדינה חילונית היא הפרדת הדת מהמדינה וניטרליות דתית, עדתית וכינתית. כל עוד המדינה מגדירה את עצמה כמדינה יהודית לא תוכל להתקיים הפרדה בין דת ומדינה, ומכאן הדלות הבלתי נסבלת של מה שנקרא "החילונית הישראלית", המיוצגת בידי מפלגות רעשניות ומעצבי דעת קהל המתהדרים בחילוניות אך אינם מוכנים להתמודד עם משמעותה. הפרויקט הפוליטי של בל"ד הוא החזון החילוני היחיד בישראל.

במצע של בל"ד נרמז על ההשלכות ארוכות הטווח שיכולות להיות למדינת כל אזרחיה: "אזרחות שוויונית במדינת האזרחים, בנוסף להכרה בקיומם של שני עמים בארץ, מהווים בסיס רעיוני ומודל לפתרון צודק יותר של הבעיה הפלסטינית לטווח הארוך. הם מהווים בסיס דמוקרטי לארגון החיים המשותפים והיחסיים השוויוניים בין שני העמים." התפיסה של "מדינת האזרחים", כפי שבל"ד מציגה אותה, כוללת גם זכויות קולקטיביות. היא מבוססת על זכותו של כל אזרח לחירויות אישיות ולשייכות לקולקטיב ולתרבות מסוימת. בנקודה זו נפגשות התביעות לדמוקרטיזציה ולזכויות של מיעוט לאומי, ומכאן באה הדרישה לאוטונומיה תרבותית של האוכלוסייה הערבית בישראל.

לא כל כך קשה להכריז על הקמת תנועה או מפלגה, אך תהליך הבנייה הוא קשה ומצריך מאמץ יומיומי בלתי נלאה. בהתחלה התבססה בל"ד על פעילים עם ניסיון פוליטי בתנועות אחרות, עם מסורות שונות של תפיסת הארגון הפוליטי, ועם הזמן הצטרפו אליה חברים חדשים, שתרמו רבות לגיבוש אופייה המקומי והארצי. אחד הנוכחים שליוו את התארגנות המפלגה וממשיך להתקיים גם כיום הוא האם לבנות תנועה רחבה, שרק מיעוט מחבריה יהיו פעילים, או להתארגן על בסיס של חברות פעילה במפלגה. בל"ד הקימה עשרות סניפים ביישובים הערביים והתבססה כתנועה עממית, השאפת להיות הזרם המרכזי בציבור הערבי בארץ. שאיפה זו מתבטאת במאמץ תמידי להתחבר לשכבות עממיות, למשוך את האינטליגנציה ולטפל למגוון רחב של נושאים פוליטיים וחברתיים. ההסרוגויות החברתיות-תרבותיות של חברי ותומכי בל"ד מציבה בעיות ואתגרים יומיומיים, אך זהו סוד כוחה. בל"ד עושה מאמץ בלתי פוסק לכינון של חינוך האינטגרציה של השונות בתוכה ובסביבתה ומניעת אינטגרציה רעועה העלולה לטשטש את ערכיה והזתת הפוליטית-חברתית.

פעילות ופעילותיה של בל"ד שזורים בכל תחומי הפעילות הציבוריות בחברה הערבית: באוניברסיטאות ובשלטון המקומי, בארגוני משים וועדי הורים, בהתארגנויות עובדים וועדי שכונות. בל"ד יזמה את הקמת תנועת הנוער הדמוקרטי, את התאחדות האישה המתקדמת וארגון סטודנטים. חברי וחברות בל"ד פעילים (ויש הרבה מה לשפר) במסגרות ויוזמות יהודיות-ערביות כמו ארגוני מחאה, עמותות, ארגוני סטודנטים-מרצים וכו'.

כמות ואיכות הפעילות שתנועת בל"ד מקיימת מראות שמדובר במפלגה דינמית המגיבה להתפתחויות ומקיימת פעילות יזומה בנוגדן של נושאים. בימים אלה לא קל לקיים תנועה פוליטית עם בסיס עממי ולא רק כוח אלקטורלי. הנטייה להתרחק מהפוליטיקה והצטמצמות החברה הפוליטית לא פסחה על החברה הערבית בארץ, אך בל"ד מנסה להתגבר על מכשול זה תוך שימת דגש על בעיות שמעניינות את הציבור והענקת אופי פוליטי לבעיות שלכאורה אינן פוליטיות במובהק. הקמפיין הפוליטי של בל"ד קורא למעורבות ציבורית, ולא רק דרך נציגים בכנסת, בשלטון המקומי ובארגונים מקצועיים. מאז הקמתה נאבקה בל"ד לשיקום מעמדה של הפוליטיקה, בפרט הפוליטיקה המפלגתית, מתוך תפיסה שעמותות וארגוני מחאה אינם מהווים תחליף למפלגות.

עם הקמתה התעורר בבל"ד ויכוח אם להשתתף בבחירות לכנסת. היו שאמרו שזו השתתפות עקרה, שאין לתנועה הזאת מה לחפש בכנסת ושתהיה בכך לגיטימציה

למשחק פוליטי מכור מראש. האסטרטגיה, הם סברו, צריכה להתמקד בהקמת תנועה עממית ובמאבק בשטח. כך ניתן יהיה ליצור מפלגה שונה, המתאפיינת בהתנדדות מפלמנטריותם. אבל הרוב סבר שהדרך להיאבק למען זכויות אזרחיות ולאזמויות וטיפול בבעיות היומיומיות של הציבור הערבי מצריכה השתתפות בבחירות לכנסת. לבסוף הוחלט לרוץ לבחירות כדי להביא לידי ביטוי את עמדותיה של בל"ד, כדי שקולה ישמע וכדי שתוכל להציב אתגרים פוליטיים על סדר היום הציבורי בארץ.

בבחירות 1996 רצה בל"ד ברשימה משותפת עם חד"ש. ד"ר עזמי בשארה, יו"ר בל"ד, היה המזעמד הרביעי ברשימה המשותפת, שקיבלה חמישה מנדטים. חד"ש לא רצתה להלכיד בכך שיש לה מתחרים פוליטיים בציבור הערבי ועם הזמן נוצרה מתיחות בין חד"ש לבל"ד. בבחירות 1999 רצה בל"ד באופן עצמאי. לרשימתה צורף ד"ר אחמד טיבי, והיא זכתה בשני מנדטים. צירופו של טיבי לרשימה עורר חילוקי דעות קשים במפלגה, ומוסדות בל"ד סיכמו שהיתה זו טעות שגרמה נזק פוליטי וארגוני. בבחירות 2003 קיבלה רשימת בל"ד שלושה מנדטים.

התמיכה של הציבור הערבי בבל"ד מתקיימת בכל האזורים ובכל השכבות החברתיות, עם אחוזים גבוהים יותר בקרב משכילים ובני נוער. אולם בל"ד הצליחה לקבל רק כ-1,000 קולות של מצביעים יהודים, שחשיבותם גדולה. עם זאת, בבל"ד מודעים לכך שהפוטנציאל האלקטורלי בקרב היהודים גדול בהרבה, אך הוא מצריך השקעת מאמץ בשיתוף פעולה בין יהודים לערבים על בסיס של שוויון, ערכים משותפים והסכמה פוליטית כללית, גם בנושאים פוליטיים וחברתיים קונקרטיים (עם או בלי קשר לבחירות, כמובן).

בל"ד שואפת להיות הזרם המרכזי והמוביל בציבור הערבי עם שותפים לדרך ובני ברית חזקים בציבור היהודי. זו לא רק שאיפה, אלא אג'נדה פוליטית שבל"ד עמלה להשגת יעדיה, תוך הבנה שכדי להגשים תזון צריך כוח והשפעה.

מסוף שנות התשעים, זכפרט בעקבות האינתיפאדה ואוקטובר 2000, עמדה בל"ד שוב ושוב בפני מסעות הסתה ורדיפות פוליטיות. בבחירות 1999 הציג עזמי בשארה את מועמדותו לראשות הממשלה, והציג עמדה שלא חששה להתנעם עם השמאל ולא קיבלה את הנחת היסוד של השמאל הציני שקולות הערבים "נמצאים בידיו". רעיונותיה ופעולותיה של בל"ד, ובפרט של ח"כ עזמי בשארה, עוררו חרדה וחשפו את פרצופה האמיתי ואת גבולותיה הצרים של הדמוקרטיה הישראלית. מסע ההסתה והדה-לגיטימציה הפוליטית הגיעו לשיאם בהעמדתו של ח"כ עזמי בשארה לדין בגין ארגון ביקור קרובים בסוריה והצהרות פוליטיות בקורדחה (סוריה) ובאום אל-פחם, בהן הדגיש את זכותו של עם כבוש להאבק נגד הכיבוש.

שיא נוסף נרשם בדצמבר 2002, עת הגיש היועץ המשפטי לממשלה בקשה לפסול את בל"ד מלהשתתף בבחירות לכנסת. הבקשה, שגובתה בפרסום דו"ח סודי של השב"כ (שעקב מקרוב אחר תנועותיו והצהרתיו של ח"כ עזמי בשארה וחברים אחרים בבל"ד והפעיל לא רק סוכנים אלא גם דמיון פורה), התבססה על שתי טענות שקריות: האחת, שמדינת כל אדריחה פירושה היסול מדינת ישראל, והשנייה, שבל"ד תומכת בפעילות צבאית נגד מדינת ישראל, כולל אמצעים המכונים טרור. בעקבות הרעש הגדול שהתעורר בעולם נגד משפטו של בשארה והניסיון לפסול את בל"ד, נאלץ העיתונאי אמנון אברמוביץ' לתודות שהמסע נכשל ואמר שיש לטפל בבל"ד בשיטות אחרות. הרדיפה הפוליטית לא פסקה, והיא מקבלת ביטוי בהפרכת שמועות כזב על-ידי עיתונאים מסוימים בתקשורת העברית והערבית.

קשה לדעת אם בטווח המידי הרדיפה הפוליטית היזקה או התלישה את המפלגה, אך היא בוודאי גיבשה וליכדה אותה. כך שבסופו של דבר, לטווח הארוך, מחזקת הרדיפה את המפלגה, והשלטון מפגין כאן לא רק רשעות אלא גם טיפשות גמורה.

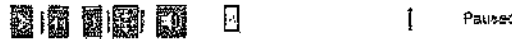
أضف تعليقاً

(Handwritten mark)

עשרות אלפים הפגינו בסכנין: לא למלחמה בעזה

המפגינים, בהם גם חברי כנסת ערבים, מחו נגד הרג אזרחים ברצועה וקראו להפסקת אש. ח"כ זחאלקה: להעמיד לדין את אולמרט וברק בגין "פשעי מלחמה"

יום שבת, 3 בינואר 2009, 14:19 מאת: ניר יפה, תגובות ולייקים נוספים, מערכת וואלה! חדשות

(צילום: רויטרס, עריכה: בת גולן)

עשרות אלפי בני אדם הפגינו היום (שבת) בעיר סכנין במחאה על פעולת צה"ל ברצועת עזה. לפי הערכות שונות, בהפגנה השתתפו עשרות אלפי בני אדם שנשארו את דגלי פלסטין ושלטים הקוראים לישראל להפסיק את פעולתה בעזה. המארגנים טענו, כי זוהי ההפגנה הגדולה ביותר של המגזר הערבי זה שנים.

בהפגנה, שנפתחה בדקת דומייה לזכר ההרוגים בתקיפת צה"ל בעזה, השתתפו חברי כנסת רבים מהמגזר הערבי כמו יו"ר ח"כ מוחמד ברכה ויו"ר בל"ד ח"כ ג'מאל זחאלקה, כמו גם אישי ציבור וראשי ערים. ח"כ זחאלקה קרא במהלך העצרת להעמיד לדין בינלאומי את ראש הממשלה אהוד אולמרט, שר הביטחון אהוד ברק, שרת החוץ ציפי לבני וזרמטכ"ל גבי אשכנזי על כך שביצעו "פשעי מלחמה בעזה", לשינון.

"לפעול נגד אזרחים לא נאמנים"

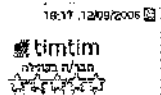
"יש לשאת כיוון מיד" לברמן (ג'מאל זחאלקה)

יו"ר ישראל ביתנו, ח"כ אביגדור ליברמן התייחס בצהרים להפגנה בסכנין. לדבריו "בדיוק כפי שממשלת ישראל יודעת שלא ניתן להפסיק את המבצע בעזה עד למיגור כוחו של החמאס, כך צריך לפעול גם כנגד אותם אזרחי ישראל שאינם נאמנים למדינת ישראל. ההפגנה בסכנין שבה משתתפים עשרות אלפי מפגינים מוכיחה לנו פעם נוספת כי נאמנותם נתונה לארגון החמאס ולא להרציון בהשמדת המדינה. יש לשנות כיוון מיד ובתמורה לאזרחות מלאה יש לתבוע מכל אזרח נאמנות מלאה".

מוקדם יותר פרסמה בל"ד הודעה בה נכתב כי "גל המפגרים שמבצעת משטרת ישראל נגד האזרחים הערבים וזימונם לחקירות על ידי השב"כ לא ירתיעו את הציבור למלא אחר חובתו לעמוד לצד תושבי עזה העומדים בפני הרג והרס שמבצעת ישראל. לציבור שלנו יש זכות להביע זעם כלפי הפשעים הישראליים". בל"ד קראה לכל הפלסטינים באשר הם ולכל מדינות ערב להיחלץ לעזרת תושבי עזה.

בתוך כך, מתקיימת הערב הפגנה נוספת של פעילי שמאל בתל אביב. הפעילים התכנסו בכיכר רבין והחלו ברחוב אבן גבירול לצעוד עד לסימטק. אתמול איפשר בג"ץ את קיום ההפגנה, זאת לאחר שהמשטרה סירבה להעניק להם רישיון להפגנה בטענה שהמפגינים מתכוונים להניף את דגלי פלסטין. בעקבות לחץ השופטים דורית ביניש, אליקים רובינשטיין ואשר גרוניס, חזרה בה המשטרה מבקשתה זו.

כלי אשכול
(לשול) 01

נגר צה"ל כהרג בתנועת עזה

יום שלישי, י"ג אלול התשע"ג, 12 ספטמבר 2006, 12:23

מספר: 781
תאריך: 13/11/2006
גודל: 19
קובץ

נגר צה"ל כהרג היום (ג) במקור, קאש מחבלים שנהרגו לעבר כוח צה"ל במהלך פעולת לשלילה וסיווג תשואות נחר, תחרות למחנה הפליטים אל-מעד שבמרכז תנועת עזה.
הודעה נמסרה למשפחתו.

הח"כים הישראליים כמורה: אסד חפה שלום

ח"כ ג'מאל זחאלקה נהרג עם נשיא סוריה בדמשק, ומתוכם כי סוריה דבקה בשלום, אך האמריקנים הם שמונעים מישראל לעשות ענין בכיוון. את ביקורו בגרין אייב השוער לעבודת עיתונות מחוץ לגבולות ישראל ומה עם פגולה בנושא החסופים? "אף אחד לא ביקש מניעתו לדבר בנושא"

"שמענו מנשא סוריה, בשאר אסד סוריה דבקה באסטרטגיה של שלום על בסיס יוזמת השלום הערבית", כך חבר הכנסת ג'מאל זחאלקה (בל"ד) בשיחה שערך עם net מארמון הנשיאות בדמשק.

זחאלקה נסל הלך בפגישה שקיימו תנועת חברי המשלחת הישראלית, ובהם שלוש חברי הכנסת של בל"ד, עם נשיא סוריה בשאר אסד. כקודם בבירה הסורית לראשונה מזה חמש שנים עורר זעם רב בישראל.

החקירה

מחז הח"כים: הח"כים שנסעו לסוריה יחזקת / אכירוס דנו ואילו מרסיאנו

חבר הכנסת עמרי בשארה, ואסל טאהא וג'מאל זחאלקה מבל"ד יחקרו בחשד שנסעו שלא כדין למדינת אייב, לאחר שלביע לסוריה. מכתב בנושא הועבר לראש אגף החקירות המודיעין במשטרה, לצב ויחונ דגני לכתבה המלאה

זחאלקה הוסיף: "שמענו מהנשיא שלמורה דבקה על לסוריה על החלטה 1701, היא מעוררת מדינות להשתתף במות יוניפ"ל שאמורים להתפרס מרחם לליט, הסורים סבורים כי פרסום סמות האס"ם נלוות צבא לבנון באזור זה יטלים לפטע סיכוב שיש של מלחמה בלבנון, במיוחד משדובר בישראל", הוא אמר.

כשנשאל האם פניה של סוריה לשלום או למלחמה עם ישראל, "הנשיא אסד אמר שהעמדות של סוריה ידועות לכולם וני הוא לא רואה שום תוחה מצד ישראל, שמתנתה בתפנית למשא ומתן". לדבריו, אסד אף סבר שארה"ב היא זאת שמנועת מישראל לחז משא ומתן.

זחאלקה הוסיף: "שמענו גם מהנשיא, גם מסוג פאחק אישרת ומאחרים כי סוריה אינה מעניינת במלחמה, אלא בשלום ובהסדר. אולם לא ככל הסדר, אלא בהסדר על בסיס יוזמת השלום הערבית".

לדבריו, לפי א-שרע על הקהילה הבינלאומית לפעול בקיון הזה כדי להגשיר את המשא ומתן. הסורים אף סבורים שאם ישראל לא תוותר מסיקה בשנת 2000 את המשא ומתן בין הדודים, אולי כל המצב בלבנון היה נמוך. "שמענו מא-שרע בקטורש כי סוריה אינה מעניינת במלחמה, אלא בשלום צדק".

זחאלקה הוסיף כי בתקופה זו מתקיימת פעילות דרומית ענפה של יציגים אירופיים בקיר שבין ביהות לוישק בעקבות המלחמה בלבנון, אולם לפעילות זו אין קשר לתחילך מדיני גלשת עם ישראל.

בטעה שפגשנו חברי המשלחת עם הנשיא הסורי ארש לא הרחק משם חילופי אש בטיעה שחוליה נוספה לזכר פיגע בשגרירות ארה"ב בדמשק. "שמעתי על כך מיד לאחר הלאשה שלנו. הארוע התרחש ככל הנראה ממש כשישנו, כשהיינו במכונית בחורה. לפי מה שאני מבין כוחות הביטחון הסורים עורכים חקירה מוזקדת בנושא".

חבר הכנסת אמר נטר כי אסד מעונין במשה בורה הפלסטינית ובהקמתה של ממשלת אחדות פלסטינית. "הנשיא אסד סבר כי יש לו קשר ישיר עם אום מארוף אבו מנזן והקשר אליו עדיין אינו בעשה".

האם במהלך ביקורכם העולמ את נושא הח"כים התווש מ?

"אף אסד לא ביקש מניעתו לדבר בנושא זהה. עקדונו היא כי יש לקיים בלמשא תחם משא ומתן חוזר. לא העלם את תושא נמשים שאין זה רלוונטי להעלות את משאש שיש מומצאים בינלאומיים. אם כך קנה יש לח חסר על תושא זה מבטברז. אין לנו דמות לספל בנושא כל עוד דג פטן אלע".

בהתייחס לתחושתו של חברי המשלחת ונתן ביקורם בסוריה, הסביר זחאלקה כי מבחינה משפטית הם חייבים לפעולת פוליטית במסגרת החסימת החוקים של כל ח"כ. "אין צריכים את הענות של בר-אנן או של אפי אינס. אם מקיימים יחסים עם מדינות ערב על בסיס קבוע ואף אחד לא שאל אותנו מתי נעזרת הצידי. רק ששנחנו מבקרים בסוריה כולם עושים מזה ספור. לפי שמועיים ביקר הביולוגי נתן בן ישי בכיחות, בעקבות עבודתו העיתונאית. העבודה הפוליטית לא מונעת חשבה ונהבדדה העיתונאית, במיוחד שיהמדים שלה הם למעט מלחמה ולהקדם לשלום".

החלפה סיפר כי המשלוח הנמשך להישג עם ראשי הצמדה הסודית על לוסון השבוע, אז התור לישראל, אין בכוונתם להיפגש עם אנשי החמאס בקהיר.

התכנון שמוציא לפוח משה, מדיניות השלבים של אסל, מדיניות הוועות של קופ דיויד והמדיניות חד צדדית כשל אף הן. מה שצריך הוא לקחת את ימנת השלום הטלית כבסיס למשא ומתן ולדבר עם הפלסטינים וסוריה, זה מה שהאמריקנים מנסים למנוע משארל, הוא אמר.

חילופי אש בין חיילים לפלסטינים במעבר כיסופים

חייל צה"ל פועלים בתוך הרצועה בסמוך לגדר המערכת, במסדרה להשוף השמעת טרור. במקום התפתחו חיילי אש בין חיילים למחבלים, נסיקו חיל האוויר תקפו אף הם מסלול ברצועה. הפלסטינים נערו נפצע מפגז בארוח בימני

מן גרינברג פורסם: 12.09.06, 08:53

החזית הדרונית מתחממת: חיילי אש התנהלו הבוקר (יום ה') בין חייל צה"ל למחבלים סמוך למעבר כיסופים שבמרכז רצועת עזה. חיילי צה"ל פעלו במקום במרחק סמוך לטרם בגדר המערכת בתוך הרצועה לחשיפת האשיות סוריה. הפעילות במקום החלה הלילה במסגרת הפעולות שנבצע צה"ל בשקטות האחרים לחשיפת מנהרות באזור וסיכול נסיקות להניח מטעי אבנים.

במהלך הלילה נכנסו כוחות נילאיים, יחד עם אנשים וכוחות המוסה בחיפו סנקים, למוך שסח החצועה, במרחק כמה מאות מטרים מגדר המערכת. מרחב בפעולות עבריות משבועות האחרונים, למעשה מוזע עליית משלוח החמאס לשלפון והתקן שמוצר בין צה"ל לרשות הפלסטינית, ומבצעים החיילים עשרות פעולות עמוקות נדר שסאמור אמורות למנוע פיאקים עומדים נגד כוחות צה"ל.

המבצע נמשך

חשיפה אנשי חמאס נהרגו בתקיפות כנעה / עלי ואקר וחק גרינברג

לפעילות הקלינית של צה"ל באזור חסן יום לפני פיקס נהרגו שני פעילי חמאס. בתקיפות של חיל האוויר באזור רפיח נהרגו ארבעה פעילים נוספים ונפצעו 18 אזרחים. נצה"ל נטמן כי אחד ההרוגים היה משרב בשורת פיקוסים לתכנה המלאה

במהלך הפעילות הבוקר נהרגו אש, ככל הנראה מאחד הסנקים לעבר הכוח. הכוחות הספיקו להשיב אש לעבר מנורות, אולם לא בודר אם המחבלים נפגעו. פעילי מערות ההתנגדות העמלית אמר כי אנשי הורח הצבאית של הארגון, פלוגת צאלח א-דין, קן שירן לעבר החיילים.

במסגרת לפעילות בסיסית צה"ל קיבל מהו הסיפת גלעד שלוש בתוך הרצועה, פעילות שמבצעים נרמט האדור ועד מבצעים חטיבתיים. על אף התנגדות רבה בה נתיקם הכוחות, שכלילת ירי טילים נגד סנקים, לא נרשמו בתקופה האחרונה ארבעים חריצים ברצועת עזה מבחינת צה"ל. מארוע האחרון היה בשקטות אל ע-סורה ב נהרגו חמס מחסיבת גלוי במהלך פעילות במרחב.

באשיות צה"ל משלוחות החדשים האחרונים נהרגו יותר מ-200 מחבלים פלסטינים. בין היתר מדובר בחולות שנישו לשאר טילים לעבר המוחזק להניה מטענים, או לחילוף לחנות את דר המערכת.

בסיקור הורחם מסיקים כי המוסיבחה של ארגוני הטרור לפגוע במלוח הפועלים ברצועה גבתה, כמו גם לבצע פיאקים נגד יקדים ישראלים. חובחה לכך נמצאה לפני שבועיים, עם חשיפתה של מנורת תופת שטייחה מתוך שימנת סג'ייה כפסן העיר עזה, ככל הנראה מתוך מטרה לפגוע בעבר הסחורות קריג.

בעקבות הלחימה כפסן עמנונה הפעילות הראשית עדה, בעיקר לאור העברת כוחות מהרצועה לצבול הצפון. עם זאת החשיבה אומרת עזה בפיקודו של מפקד האגדה הנכנס תת אלוף משה (צ'יקו) תמיר לפעול ברצועה בפעולות ליבנת פעילות ממזרים של פעילי טרור על ידי יחידות ניהודות.

אורמים בפיסד הדרום הבחיר כי צה"ל ימשך לפגוע ברצועת עזה ואף יתגבר את הפעילות, בין היתר על מנת למנוע לאלימות את הירי הקסאמים לעיר שדחת ולנוב הנערים, משבועות האחרונים נרשמה ירידה ניכרת בירי הקסאמים, כמו כן תמשך הפעילות עמוקה לצד את התבנים להשבתו של החייל החטוף גלעד שליט.

נער פלסטיני נפצע בכוך

מקלות פלסטינים ברצועת עזה דיווחו כי נער פלסטיני בן 17 נפצע בתפי ברנול הלילה סמוך לבית לויא מקמעת קם שילה צה"ל, אנשי בטחון פלסטינים סרוקו את האור לאור שהפגז דיווח כי נער אחר היה קם.

מקדם יתר נפצע שני פלסטינים לאחר שסמוך צה"ל ירה טיל לעבר בית בעיר עזה, על פי צה"ל, המבנה שימש את ארגון החמאס לייצור נשק. כיום דיווח הפלסטינים כי כלי נשק של חיל האוויר ירה טילים לעבר ביתו של פעיל בכיר בחמאס.

קתולית השבוע נהרג ברפיח נער בן 14 אהרב משיסוח, בן 19, נספו לאחר שסוף של צה"ל ירה פגז לעבר קבוצת פלסטינים ברחם רצועת עזה. מצה"ל נוסר כי

"מה צה"ל ישפועל באזור דהגיה במסגרת קניילת שנועדה לענות בחשיות טורר בדרום הרצועה, זיהה שני חשדים שלחפרבו לטח ונילו לחיה במקום מסע. החס
פתח לעגרים באש ופגע בהם".

בגז טר, בתחילה השבוע בנס בנה צה"ל למחלק של כ-400 חסרים בעומק השטח הפלסטיני בעירה עבסאן, הממונה לזמן אס, בדרום תועת עזה. הפלסטינים
דיווחו לי הגוח התמקם בתוך השטח.

מזוז מעריב

מזוז שוקל: אישום נגד ח"כ שביקר בסוריה

היועץ המשפטי שוקל הגשת כתב אישום נגד ח"כ נפאע מבל"ד שביקר בדמשק. מנגד נסגרו התיקים נגד ח"כים ערבים שביקרו במדינות אויב

דורית גבאי זילרן דגש | 18:24 14/12/2008

היועץ המשפטי לממשלה, מני מזוז, הודיע היום (א') כי הוא שוקל להגיש כתב אישום נגד ח"כ סעיד נפאע (בל"ד), בגין יציאה שלא כדין למדינת אויב ובגין מגע עם סוכן חוץ. במקביל הודיע מזוז על סגירת תיקיהם של ח"כ אחמד טיבי, ג'מאל זחאלקה וואסל טאהא, שנסעו למדינות אויב לפני כשלוש שנים.

ח"כ סעיד נפאע (בל"ד) ואנשי דת דרוזים צילום ארכיון: איתמר ענבר

הסוגיה מתייחסת לביקורו של נפאע בסוריה בספטמבר 2007, לאחר שנסע לשם מבלי שקיבל לכך את ההיתר הדרוש, ונפגש מבלי לקבל אישור לכך עם סגן מזכ"ל ארגון החזית העממית, טלאל נאג'י. כמו כן ביקר נפאע בלשכתו של ראש הלשכה המדינית של חמאס, חאלד משעל, ללא אישור.

בגין כל אלו נחשד נפאע בביצוע עבירת מגע עם סוכן חוץ, עבירת יציאה שלא כדין למדינת אויב וכן בעבירת סיוע ליציאה שלא כדין למדינת אויב. בהודעתו אמר היועץ המשפטי לממשלה כי ההחלטה לשקול אפשרות להגשת כתב אישום התקבלה לאחר דיונים שקייים עם פרקליט המדינה, גורמי פרקליטות, המשטרה ורשויות הביטחון הרלוונטיות.

לח"כ נפאע הובהר היום כי אם ירצה, יערך לו שימוע בפני היועץ המשפטי לממשלה באמצעות עורך דינו, כמקובל, שם יוכל להעלות את טענותיו לפני שתתקבל החלטה סופית בעניינו.

בעקבות פרסום הדברים אמר ח"כ נפאע ל-nrg מעריב: "ביקורי בסוריה הוא חלק משירותי את אנשי הדת הדרוזים. מדובר בצורך הומני. כאשר לפגישתי לכאורה עם אנשי חמאס, מדובר בשקר נזכר ובהתבססות על מקורות לא מהימנים של משטרת ישראל. אני איש ציבור וחבר כנסת ואם הייתי רוצה להיפגש הייתי עושה זאת תחת כיפת השמיים ולא לכאורה בהיחבא".

נסגר התיק נגד אחמד טיבי

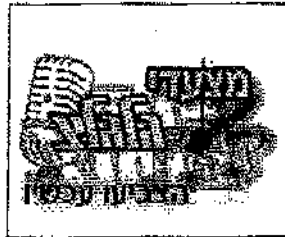
במקביל, הודיע היום היועץ המשפטי לממשלה כי החליט על סגירת תיקי החקירה של ח"כ אחמד טיבי, ג'מאל זחאלקה וואסל טאהא, אשר ביקרו בסוריה ובלבנון לפני כשלוש שנים. עם זאת, הטיפול בהם הועבר לוועדת האתיקה של הכנסת, שקבעה ביוני 2006 כי ביקור במדינות אויב ללא היתר הינו עבירה אגבית.

ביוני השנה העבירה הכנסת תיקון לחוק היסוד של הכנסת, בו נקבע כי ח"כ ששהה במדינת אויב שלא כדין, מעשיו ייתפסו כתמיכה במאבק מזוין נגד מדינת ישראל. על פי התיקון לחוק, אדם כזה לא יוכל להיות מועמד לכנסת כל עוד לא הוכיח אחרת. עצם התיקון המאוחר לחוק הוא שהשפיע על ההחלטה לסגור את תיקיהם של חברי הכנסת שנסעו לחו"ל בשנים שקדמו לתיקון.

עם זאת הבהיר מזוז, כי נכל הידוע, מאז עבר התיקון לחוק לא נסע אף ח"כ למדינות אויב, ואולם אם יצאו חברי כנסת נוספים למדינות אויב לא יהיה מנוס מלשקול נקיטת הליכים פליליים נגדם.

עדכון אחרון: 18:42 14/12/2008

7

תמונת היום

כתב אישום יוגש נגד חבר הכנסת סעיד נפאע

ליאל קייזר
עדכון אחרון: 14/12/2008 , 19:29

כתב אישום בגין מגע עם סוכן חוץ ויציאה שלא כדין למדינת אויב יוגש בקרוב נגד חבר הכנסת סעיד נפאע, כך הודיע הערב היועץ המשפטי לממשלה מני מזוז.
הוא יועמד לדין בעקבות ביקורו בסוריה לפני כשנה שבמסגרתו נועד עם ראש הלשכה המדינית של חמאס, חאלד משעל.
במקביל, הודיע מזוז על סגירת תיקי החקירה בגין עבירות דומות שנפתחו נגד חברי הכנסת אחמד טיבי, ג'מאל זחאלקה ונאסל טאהא.

- תמונת היום
- תמונת היום
- עצם האשמה על צה"ל

מבקים

04/01/2009 , 12:35
הופרכו הדיונים: לא נמסר חייל צה"ל ברצועת עזה
זהו אינו הדיווח השקרי הראשון שמפרסם חמאס: נמקדם יותר סען כי ארבעת חיילים נהרגו כשהרכב בו נסעו עלה על מטען

04/01/2009 , 11:13
בבתי החולים מטופלים 21 חיילי צה"ל
מנחה נמסר כי מאש צה"ל נהרגו שם בשעות האחרונות עשרות מחבלים ואזרחים

האם בגלי צה"ל יש ענף חי לרצח
15:00 - 16:00

- אנטיגריסיסה משודרת
- מאנדי גלגלצ
- מחשבים ואינטרנט
- רכב ותחבורה
- מדג אויר
- לוח שידורים
- ספישל
- אנשי גלי צה"ל
- אנשי גלי צה"ל
- חדרי גלי צה"ל
- קישורים
- כתובת לוג
- סקר גלי צה"ל

- האם לקיים את הבחירות במועדן ?
- כן, זאת הדמוקרטיה
- לא, זאת מלחמה
- לא משנה, ממילא לא אצביע

תוצאות בחרו

3

עדכון שוטף

סיקור מלא: מלחמה בדכונ

"סופרים גופות ובמקביל סופרים מנדטים"

חברי הכנסת הערבים תקפו את הפעולה בעזה והוצאו מהמליאה לאחר שהתפרצו לנאום נתיחה. ליברמן: "הח"כים הערבים - גיס המישי"

יום שני, 29 בדצמבר 2008, 14:12 מאת: ניר יתב ופנחס וילף, מערכת וואלה חדשות

צילום: ערוץ הכנסת, רויטרס, עריכת וידאו: גדי וינסטוק

מליאת הכנסת התכנסה היום (שני) לדיון מיוחד בעקבות הפעולה ברצועת עזה. הדיון הפך עד מהרה לעימות בין חברי כנסת מהימין לחברי כנסת מהמפלגות הערביות.

במהלך הדיון הוציאה יו"ר הכנסת דליה איציק שני חברי כנסת ערבים לאחר שהתפרצו בקריאות במהלך נאומו של יו"ר האופוזיציה בנימין נתניהו. חבר הכנסת מוחמד ברכה (חד"ש) קרא לעבר נתיחה: "כמה מלחמות יש בתפריט שלך, ביובי?". ח"כ גדעון סער מהליכוד התפרץ לעברו בתגובה וקרא לו "לך לביקור הזדהות בעזה", ברכה השיב לו "היינו הולך אם רק הייתי יסול". גם חבר הכנסת טאלב א-סנע (רע"מ-תע"ל) הוצא מהדיון. השניים נקראו לסדר שלוש פעמים והוצאו מהמליאה.

"הוקיעו את הקיצונים"

אזרחות כריכה בזכות אבל גם בחובות ובראשם נאמנות מלאה למדינה. בנימין נתניהו (סר לדאון)

"יש מי שסופר גופות ובמקביל סופר מנדטים. היש דבר אמרי? גופות תמורת מנדטים?". אהמד טיבי (בצליל)

חברי הכנסת מטעם מפלגת בל"ד החליטו להחרים את ישיבת הכנסת. בהודעה שפרסמה המפלגה נמסר כי חברי בל"ד לא רצו לקחת חלק ב"מסע ההסתה נגד הפלסטינים ובריכוז על הדם". עוד מסרו כי "חברי הכנסת של המפלגות הציניות, שתומכים בהמשך הפעולה, ניצלו את הבמה בכנסת עבור קמפיין הבחירות שלהם על חשבון פשעי המלחמה ברצועה. הם מתחרים ביניהם באיומים כלפי הפלסטינים". יו"ר המפלגה ח"כ ג'מאל זחאלקה מסר כי אל מול הקונצנזוס הישראלי התומך במלחמה, על הפלסטינים להתאחד כדי לעמוד אל מול המתקפה ומול פשעי המלחמה שמבצעת ישראל.

יחיא מלחמות יש בתפרים שלך, בבל? סופר
מנדט (מישן צמח)

כאני מפלגות הימין שעלו לנאום תמכו בהמשך הפעולה וקראו למנהיגי ערביי ישראל לנהוג באיפוק ולהפגין את נאמנותם לישראל. יו"ר ישראל ביתנו, ח"כ אביגדור ליברמן, אמר כי ערביי ישראל שמזדהים עם חמאס הם אויבים שמבצעים מעשה בגידה. "האנשים האלה משמשים כגיס חמישי - חברי הכנסת הערבים במשכן הם הזרוע המדינית של חמאס. אנו נמצאים בזמן מלחמה, הזדהות עם האויב היא בגידה ויש צורך לגרש את כל מי שמסית יום יום נגד ישראל". ליברמן הוסיף כי הוא מאמין שרוב ערביי ישראל נאמן למדינה ואמר כי הגיע הזמן שערביי ישראל יראו מנהיגות מתונה שתכריז על נאמנותם למדינה.

יו"ר האופוזיציה בנימין נתניהו קרא לפיטורין המידיים של השר ראלב מג'אללה שהחרים את ישיבת הממשלה במחאה על הפעולה בעזה. נתניהו פנה מעל הבימה לערביי ישראל ואמר "הוקיעו את הקיצונים מביניכם ואתם הקיצונים - הישמרו לכם, אנו נפעל ביד ברזל. אזרחות כרוכה בזכויות אבל גם בחובות ובראשם נאמנות מלאה למדינה".

חבר הכנסת אחמד טיבי (רע"מ-יח"ל) קרא להפסיק את המבצע בעזה ולהגיע להפסקת אש. "כל מה שאנחנו אומרים - הוא נחטף בחיי אדם". טיבי טען כי מטרת המבצע הוא לגרוף רווח פוליטי, "יש מי שסופר גופות ובמקביל סופר מנדטים. היש דבר אכזרי מזה? גופות תמורת מנדטים?". לדבריו, הדבר תקף בעיקר ביחס למפלגת העבודה.

במפלגת העבודה זעמו על דבריו של ח"כ אחמד טיבי. ממנה המפלגה נמסר כי, "מדובר בדברי בלע והסתה שכל תכליתם הוא להסית את ערביי ישראל ולצבור הון פוליטי על חשבון המערכה בעזה. טיבי יודע היטב כי ישראל הבליגה ממושכות עד שפתחה במתקפה כדי לגונן על אזרחיה, אולם הוא אינו מתאפק, והוא מתעקש לעשות לעצמו הון פוליטי באמצעים בלתי לגיטימיים".

אחמד טיבי: "אסע ללבנון מתי שאחליט"

שלחו להדפסה

בימין זעמו לאחר שחבר הכנסת הערבי שהה בבירת לבנון, המוגדרת כמדינת אויב. ליברמן: "אין לי בעיה שייסע, יש בעיה שיחזור". בתגובה אמר טיבי: "זו הייתה בסך הכל חניית ביניים, אם היו יודעים שאני שם היו מקבלים יפה את פניי, לא אפעל לפי צעקות הימין".
שרון רופא-אופיר

קריאת ביניים

ח"כ אחמד טיבי (רע"מ-תע"ל) חולל היום (ה') סערה, לאחר שעצר לנחיתת ביניים בבירות, אבל הוא עצמו אינו מתרגש: "הימין מת לראות אותנו מחוץ לכנסת באמצעות חוקים פשיסטיים. זו הייתה בסך הכל חניית ביניים למשך שעה. ביקרתי בלבנון ואוסיף לבקר בה בעתיד", אמר ל-ynet.

טיבי נסע לפני שבוע לתימן בהזמנת עמותת "כנען למען פלסטין" כדובר המרכזי בכנס לרגל יום האדמה באוניברסיטה של צנעא. אמש הוא המריא לעמאן שבירדן. "ישנה טיסה אחת מתימן לעמאן, ונתיבי האוויר התימנים לשם עוברים בביירות. ידענו שאנחנו צריכים לעצור שם, ברור שהייתי מעדיף לטוס ישירות לעמאן, זה היה חוסך לי ארבע שעות".

טיבי. "העיתונאים היו נרגשים" צילום: רזן בידק

טיבי ושלוש העיתונאים שליוו אותו - מ"רדיו שאמס", "כול אל ערב" ו"א-סינארה" - נחתו סמוך לשעה 22:00 על אדמת לבנון להידלוק והעלאה וחורדה של מסעים. "ישבנו במטוס במשך 50 דקות, אני לא התרגשתי, אבל העיתונאים היו בפעם הראשונה על אדמת לבנון ולכן התרגשו. אני בטוח שאם חבריי הלבנונים היו יודעים שאני במטוס, הם היו מקבלים את פני בחום וכרוחב לב".

לחצו כאן להגדיל הטקסט

"מה יקרה כשאבקר באמת בביירות?"

רק השבוע דנה ועדת הכנסת בקידום תיקון לחוק יסוד הכנסת, שימנע בחירת מועמדי מפלגות שביקרו במדינת אויב. ח"כ טלב איסע אמר כי החוק המוצע "גרוע מחוקי גירנברג". בעקבות הפרסום הבוקר, הודיעו חברי הכנסת זבולון אורלב (איחוד לאומי - מפד"ל) ואסתרינה טרנמן (ישראל ביתנו) כי יאיצו את הליכי החקיקה במשא.

ח"כ טרנמן אמרה כי "מוטב לאחמד טיבי להשאר בין רגליו של נסדאללה בלבנון כי שם מקומו הטבעי". יו"ר מפלגתה, ח"כ אביגדור ליברמן, אמר: "אין שום בעיה עם היציאה שלו ללבנון, יש בעיה עם חזרתו לארץ. הפרובוקציה המצצת של טיבי מוכיחה שהוא גיס חמישי, ותקוותי היא שביים מן הימים הוא יחבור לחברו עזמי בשארה".

בהתייחסו למתקפה של אנשי הימין עליו, ענה טיבי בבדיחות הדעת: "אם על נחיתת תידלוק של 50 דקות יוצאים עליי במתקפה רבתה, מה ייקרה כשאבקר באמת בביירות? ואני לא פוסל את האפשרות הזו בעתיד".

הימין נתפס למתקפת התלהמות חסרת בסיס, אסע ללבנון מתי שאני אחליט, ולא על פי צעקות הימין".

על שורת פגישותיו בתימן סיפר טיבי: "הפגישה עם הנשיא הייתה החשובה מכולן, דיברתי איתו על היחמה התימנית לאחדות ברשות הפלסטינית ואמרתי לו שאני תומך ביוזמה על שבעת עיפיה".
בעבר נקב טיבי במשטרה בשל ביקורו שערך בלבנון, שהכניסה אליה עבור ישראלים אסורה שכן היא מוגדרת כמדינת אויב.

בהכנת הידיעה השתתף אמנון מרבה

חדשות ב-SMS - עדכונים מהחדשות של ynet ישירות לסלולרי שלכם.

חזרה

כ"ז אדר ב' תשס"ח, 03 אפריל 08-09

תאריך הדפסה: ה' טבת תשס"ט, 04 ינואר 09-10

אלדד: למצות עם טיבי את הדין

ח"כ אחמד טיבי, נחת בנמל התעופה הבינלאומי של ביירות, בדרכו חזרה מביקור בתימן. אלדד: טיבי מונה עצמו על אויביה של ישראל.

עוזי ברוך

י"ר טיעת תע"ל, ח"כ אחמד טיבי, נחת הלילה בנמל התעופה הבינלאומי של ביירות, בדרכו חזרה מביקור בתימן. ח"כ טיבי הגיע לביירות מתימן, שם קיים פגישות עם צמרת הממשל התימני ובראשן עם הנשיא, עלי עבדאללה סאלח.

ח"כ אריה אלדד פנה ליועץ המשפטי לממשלה בדרישה למצות את הדין עם ח"כ טיבי, "יש לומר לו כי מבחינת ישראל מי שמצפוף על החוק ומבקר במדינת אויב, מונה עצמו על אויביה של ישראל", אמר אלדד והוסיף "דפוס פעולתם של הח"כים הערבים העושים דין לעצמם ומחליטים מהי מדינת אויב ומה אינה כזו הוא בלתי נסבל. דפוס זה נתמך במדיניות הפרקליטות שנמנעה גם בעבר מלקוט צעדים נגד ח"כים ערביים המבקרים במדינות אויב מובהקות".

י"ר המפר"ל, ח"כ זבולון אורלב, שיזם הצעת חוק לפיה מי שביקר במדינת אויב ללא היתר לא יוכל להבחר לכנסת הגיב לידיעה, "הציפוף של אחמד טיבי על החוק מחייב את זרוע החקיקה שתרחיק מהכנסת את מי שמבקרים אצל האויב ובכך תמכים בטוהר".

אמשי חזית יהודית, ברוך מרזל ואיתמר בן גביר הגישו תלונה במשטרה נגד ח"כ אחמד טיבי בחשד לריגול ולהפרת הוראות חוק בעת ביקורו בלבנון. בן גביר ומרזל דורשים לעצור את טיבי עם הגיעו לישראל ולהפסיק את אוזלת היד של מערכת אכיפת החוק בטיפול בטיבי ודומים.

בשנת 2005 הורה היועץ המשפטי לממשלה, מני מזוז, לפתוח בחקירה נגד ח"כ אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל) בעקבות ביקורו בלבנון.

מזוז כתב לטיבי "הדגשנו בפניך כי האיסור ליציאה מישראל למספר מדינות אויב, ביניהן לבנון, הקבוע בסעיף 2א' לחוק למניעת הסתננות [עבירות ושיפוט] התשי"ד-1954, חל על כל אדם, והבהרנו כי לאחר התיקון שנעשה בשנת 2002 לתוספת לפקודת הארכת תקף של תקנות שעת חרום [יציאה לחוץ לארץ], אין ספק באשר לתחולת החוק גם על חברי כנסת. עוד ציינו במכתבנו האמור, כי ככל שתחפוץ בעתיד לצאת למדינות המוגדרות "מדינות אויב" יהיה עליך לבקש היתר משר הפנים, וככל שלא תעשה כן יהיה צורך לבחון נקיטת הליכים פליליים".

המשטרה: חקירה נגד עיתונאים שביקרו בארץ אויב

בסוף שנת 2007 הודיעה המשטרה כי מתנהלת חקירה כנגד עיתונאים שיצאו למדינות אויב, ללא היתר של משרד הפנים, כנדרש בחוק.

מהמשטרה נמסר כי שני עיתונאים נחקרו בעניין: הראשון, בגין יציאתו לסוריה ועיתונאית שנייה, בגין יציאתה ללבנון. הבוקר, נחקר עיתונאי נוסף, אף הוא בגין יציאה ללבנון.

"במשטרה רואים בהומרה יציאתם של אזרחי המדינה לארץ אויב, גם אם הדבר נעשה באמצעות דרכונים זרים שיש ברשותם. מלבד הסיכון לחייהם, יציאתם למדינת אויב, טומנת בחובה גם סכנה לביטחון המדינה", נמסר.

השב"כ: חוששים מפגילתו של בשארה

לפני מספר ימים דיווחנו כי שרות הבטחון הכללי זימן פעילי בל"ד מהכפר קרע שבונאדי עארה והזהירים אותם ממגע וקשר עם ח"כ לשעבר עזמי בשארה שנמלט מהארץ לאחר שנחשד בסיוע לחיזבאללה.

גם חבר הוועד המרכזי אשרף קורטאם נחקר במשטרה. במהלך החקירה נדרש קורטאם לחתום על התחייבות שלא לקיים קשר עם הח"כ לשעבר ומייסד בל"ד, ד"ר עזמי בשארה. במכתב נכתב כי "הנ"ל הוזהר על-ידי השב"כ כי כל פגישה שלו עם בשארה עלולה להיות למען גיוסו לפעילויות בחזב אללה, גם אם אין זו מטרת הפגישה", אך קורטאם סירב לחתום על המסמך ואמר לחוקריו שמדובר בדרישה בלתי חוקית. בתוך כך העיתון 'ידיעות אחרונות' מדווח הבוקר כי במשטרה חוששים כי בשארה ינסה לגייס צעירים שיפעלו למען החיזבאללה.

ערוץ 7
אתר החדשות שלך

www.inn.co.il

טיבני לחיצת יד בין מנהיגים היא דבר רגיל

גלי צה"ל און-ליין
עדכון אחרון: 14:44 , 14/07/2008

ראש הממשלה אהוד אולמרט אומנם לא הצליח ללחוץ את ידו של בשאר אסד, אבל ישראלאי אחר דווקא כן הצליח לעשות זאת: חבר הכנסת הערבי-ישראלי, אחמד טיבני.

"לחיצת יד בין מנהיגים היא דבר רגיל", אמר הבוקר בראיון לגלי צה"ל, "אני לא מתכוון לעשות עניין מלחיצות-יד או היעדרן בין אחרים. אני לא מייצג את ישראל, אני רק חבר כנסת"

חבר הכנסת הערבי, אחמד טיבני, אשר לחץ את ידו של נשיא סוריה בשאר אסד אמש (א') בוועידת מדינות הים התיכון בפאריז, אומר בראיון לגלי צה"ל כי "לחיצת יד בין מנהיגים ונציגים היא דבר רגיל. אני לא מתכוון לעשות עניין מלחיצות-יד או היעדרן בין מנהיגים אחרים".

בכך התייחס טיבני לעובדה שאסד סירב ללחוץ את ידו של ראש הממשלה, אהוד אולמרט, ואף לא נכח באולם המליאה בזמן נאומו. "הנשיא בשאר אסד היה הכוכב של הוועידה בהא הידיעה, גם של הפוליטיקאים וגם של התקשורת", אמר חבר הכנסת.

"נגשתי אליו, וזאת הייתה לחיצת יד מאוד ידידותית", אמר טיבני, "לאחר מכן הייתה שיחה קצת יותר עמוקה עם שר החוץ הסורי, נאליד מעלם". מלבד האישים הסורים, טיבני נפגש גם עם נשיא לבנון, מישל סולימאן, והמנהיג הקטארי.

בנוגע לביקורת שהופנתה נגדו, ובתגובה לתמיהה שהביעו בסביבתו של ראש הממשלה על כך שהגיע לוועידה הצרפתית, אמר טיבני: "אני החמתי כאיש עצמאי, כישב ראש רע"מ-הע"ל, ואני גאה בזה. אני בהחלט לא מייצג את ישראל, ואני לא מתיימר לכך. אני רק חבר כנסת ויושב ראש מפלגה".

ח"כ א-סאנע: פלשתינים צריכים לאחז בנשק

מאת: עומר כרמון | [ישראל-פלשתינ](#)

ח"כ א-סאנע

חבר הכנסת טלב א-סאנע: הסטודנטים בג'נין מרימים רובה ביד אחת וספר ביד השנייה - הכובש יישר וימות - נציג אגודת הסטודנטים הערבים בישראל: הדמוגרפיה תשבור האידיאולוגיה הציונית

...

ח"כ טלב א-סאנע (רע"מ-תע"ל) אמר אמש בג'נין, כי על הפלשתינים וערביי ישראל לאחז בנשק, "אנחנו לא נישבר ולא נמוות", הדגיש. "הכובש הוא זה שיישבר וימות".

"גבורת אנשי ג'נין"

במהלך קבלת פנים לסטודנטים ערבים מישראל שהחלו ללמוד השנה באוניברסיטה האמריקנית בג'נין, שיבח א-סאנע אותם ואת תושבי העיר: "העם הזה לא יכנע. להפך, הוא ינצח כפי שגבורת אנשי ג'נין הפכה לג'נינגראד (הקרבות עם חיילי צה"ל במבצע חומה ומגן במהלכו נהרגו 23 חיילי צה"ל, ע.כ). הסטודנטים כאן מרימים מול הכובש רובה ביד אחת וספר ביד השנייה", הכריז לקול מצהלות חקחל.

"הדמוגרפיה תנצח"

איאד אבו חלאה, נציג אגודת הסטודנטים הערבים בישראל, נאם אף הוא ואמר: "אגודת הסטודנטים בשטחי 48 תמשיך להקריב למען ההיצמדות לקרקע. הדמוגרפיה תשבור בסופו של דבר את האידיאולוגיה הציונית".

"לדרוך את אהוד ברק כמו פושע נאצי"

4 רשימות נוספות: [ישראל-פלשתינ](#)

- [תינוקות מפלצתיים נולדה בעזה "בגלל ישראל"](#) / עומר כרמון
- [בתי הספר הערבים יעסקו באירועי עכו](#) / עומר כרמון
- [המופת של ירושלים בעכו: מזהיר את היהודים](#) / עומר כרמון
- [לא להיגררות אחר נהמת הציבור](#) / ד"ר צליל חזנברג
- [ד"ר חפ"ם מפשע](#) / ד"ר אורי מילשטיין

מצר: 21/10/2008 | עודכן: 21/10/2008
+ [כתבו בפורומים של News1](#) | [חדשות גוססות ברשת](#) | [הודעות מספות ברשת](#) | [בלוגים ברשת](#) | [שלח לחבר](#) | [חיפוש חופשית](#) | [חדשות](#) | [במסגרת News1](#)

יום ראשון 04 ינואר 2009 15:54

"תעודה ישראלית בכיס - זהות פלשתינית בלב"

מאת: עומר כרמון | 4 ישראל-פלשתיני

ח"כ א-סנע בג'נין

התקשורת הפלשתינית מביאה ציטטות נוספות מדבריו של ח"כ טלב א-סאנע בג'נין: "זה נכון שאנו נושאים תעודות זהות ישראליות בכיסנו. אבל בלבנו אנו נושאים את התקווה והשאיפה הפלשתינית". "נמשיך לפעול בכל הדרכים כדי להדגיש את זכותנו הפלשתינית החופשית והגאה".

...

התקשורת הפלשתינית מוסיפה לדווח על האירוע החגיגי בג'נין שבו קרא ח"כ טלב א-סנע (רע"ם-תע"ל) לפלשתינים לאחוז בנשק.

"זכותנו הפלשתינית החופשית"

"זה נכון שאנו נושאים תעודות זהות ישראליות בכיסנו", אמר ח"כ א-סאנע לסטודנטים פלשתינים מישראל ומהשטחים. "אבל בלבנו אנו נושאים את התקווה והשאיפה הפלשתינית. האירוע הזה ממחיש את הקשר והאחדות בין הפלשתינים. נמשיך לפעול בכל הדרכים כדי להדגיש את זכותנו הפלשתינית החופשית והגאה".

"רובה ביד אחת"

א-סאנע התארח בג'נין באוניברסיטה האמריקנית, בקבלת פנים לסטודנטים ערבים מישראל שהחלו שם את לימודיהם.

הוא שיבח את תושבי ג'נין ואמר: "העם הזה לא יכנע. להפך, הוא יצא כפי שגבורת אנשי ג'נין הפכה לג'נינגראד (הקרבות עם חיילי צה"ל במבצע חומה ומגן במהלכו נהרגו 23 חיילי צה"ל, ע.כ.).

הסטודנטים כאן מרימים מול הכובש רובה ביד אחת וספר ביד השנייה. אנחנו לא נישבר ולא נמות. הכובש הוא זה שיישבר וימות".

"הדמוגרפיה תשבור הציונות"

איאד אבו חלאוה, נציג אגודת הסטודנטים הערבים בישראל, נאם אף הוא ואמר: "אגודת הסטודנטים בשטחי 48 תמשיך להקריב למען ההיצמדות לקרקע. הדמוגרפיה תשבור בסופו של דבר את האידיאולוגיה הציונית".

ח"כ א-סנע בג'נין

"לרדוף את אהוד ברק כמו פושע נאצי"

ח"כ א-סנע בג'נין

רשימות נוספות: ישראל-פלשתיני

- ברק חזרה על סגירת המעברים לרצועת עזה / איציק וולף
- ח"כ א-סאנע: פלשתינים צריכים לאתח בנשק / עומר כרמון
- תינוקת מפלצתית נולדה בעזה "בגלל ישראל" / עומר כרמון
- לא להיגררות אחר נהמת הצבא / ד"ר צ'לו רוזנברג
- ד"ר חפיים מפשע" / ד"ר אורי מילשטיין

נצח: 22/10/2008 | עודכן: 29/10/2008
 News1 - נתמך ג- News1
 ברימה חופשית+ | הדפסה
 שלח לחבר
 + כתבו בפורומים של News1 | + חדשות נוספות ברשת | + חדשות נוספות ברשת | + בלוגים ברשת

עופרת יצוקה" | אלפים מפגינים בסכנין נגד הפעולה בעזה

מאת **למנו**

זו אחת ההפגנות הגדולות מאז אוקטובר 2000, המשטרה תיגברה כוחות; ח"כ ברכה: "זוהי עמדתם האיתנה נגד הכיבוש והגזענות"

תגובה ערבי ישראל, סכנין

הפגנת סטודנטים ערבים בסכנין, השקיע פעולה: ג'ני

אלפי בני אדם הגיעו היום (שבת) לסכנין כדי להשתתף בתהלוכת מחאה על פעילות צה"ל בעזה. התהלוכה אורגנה על ידי ועדת המעקב של ערביי ישראל, שהחליטה השבוע גם לפעול להשגת סיוע הומניטרי לתושבי עזה. מדובר באחת ההפגנות הגדולות ביותר שערך הציבור הערבי מאז אוקטובר 2000.

המשטרה הציבה מחסומים בכביסה לעיר, וההפגנה התפזרה ללא אירועים חריגים. המשתתפים בתהלוכה נשאו דגלי פלשתינא ודגלים שחורים בלבד, ולא סימנים של המפלגות הערביות כדי להימנע מעימותים פוליטיים. לפיכך הוחלט גם כי המאם היחידי יהיה ראש העיר סכנין, מאזן גמאיים.

י"ר בל"ד, ח"כ ג'מאל דחאלקה, אמר בנוגע להפגנה: "יש להעמיד את האחראים למלחמה - אלוו אולמריט, אלווד ברה, ציפי לבני נגבי אשכנזי - לדין בינלאומי על פשעי מלחמה והריגתם של אזרחים ברצועת עזה. הציבור הערבי מאוחד בדרישה להפסיק את המלחמה מיד". דחאלקה הוסיף שבל"ד תהיה חלק מהגוש החוסם בכנסת, "הנוסה להכשיל את חלום לבני נבירק לחזור לשלטון".

י"ר חד"ש, מוחמד ברכה, אמר: "הפגנת ההמונים היא עוד צעד חשוב שאנחנו מתגאים בו, וזוהא בא כשולב מתקדם למחאת האוכלוסייה הערבית וכוחות השלום הדמוקרטים כנגד הטבח המתמשך נגד העם בעזה. ההפגנה הזו היא ותשובה לאלה שמהמרים על המסיונריות של האוכלוסייה הערבית להביע את עמדתה האיתנה נגד מנסליות הכיבוש והגזענות. אנחנו כאן ותמיד נהיה כאן, על שהמנסליות הזו נאלו שמיישמים אותה יעברו מן ההיסטוריה".

מארגני התהלוכה טוענים שמטרת המחוסמים שהציבה המשטרה היא לטרפד את כניסת המפגינים הערביים לתוך העיר וליצור פרובוקציה, אך במשטרה דוחים את הטענות. דובר מרחב גליל, רב-פקד ערן שקד, אמר שמטרת הצבת המחוסמים היא רק לאפשר זרימת תנועה וכניסת אוטובוסים בצורה מסודרת לתהלוכה. המשטרה מתגברת את כוחותיה במחוז הצפוני ומעל ההפגנה טס מסוק משטרה.

במקביל להפגנת בסכנין, ערכו פעילי ימין הפגנות במספר צמתים בצפון, ובין השאר בצומת מגידו.